

TEMA 6.

ALGORISMES RECURSIUS.

TEORIA.

FONAMENTS DE PROGRAMACIÓ II CURS: 2024-25 UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI To understand recursion, you first need to understand recursion.

- Fins ara, cada cop que hem hagut de fer càlculs repetitius, ho hem fet a través de bucles (while, do-while, for).
- Hi ha una altra manera de fer càlculs repetitius, i és amb mètodes recursius.

- Fins ara, cada cop que hem hagut de fer càlculs repetitius, ho hem fet a través de bucles (while, do-while, for).
- Hi ha una altra manera de fer càlculs repetitius, i és amb mètodes recursius.

Es diu que un objecte és recursiu quan es defineix en funció de si mateix.

- Fins ara, cada cop que hem hagut de fer càlculs repetitius, ho hem fet a través de bucles (while, do-while, for).
- Hi ha una altra manera de fer càlculs repetitius, i és amb mètodes recursius.

- Per exemple, la definició dels nombres naturals és:
 - (I) 1 és un nombre natural, i (II) el següent d'un nombre natural també és un nombre natural.

Aquesta definició és recursiva ja que per definir què és un nombre natural estem fent servir el concepte de nombre natural.

Interpretació: com que 1 és nombre natural i el següent d'un nombre natural també ho és, això vol dir que el 2 també ho és. I com que el 2 ho és, això vol dir que el següent, el 3, també ho és...

• La funció factorial es pot definir...

No recursivament (iterativament):

$$n! = \prod_{i=1}^{n} i$$

$$4! = 4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1$$

• La funció factorial es pot definir...

No recursivament (iterativament):

$$n! = \prod_{i=1}^{n} i$$

$$4! = 4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1$$

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

• La funció factorial es pot definir...

No recursivament (iterativament):

$$n! = \prod_{i=1}^{n} i$$

$$4! = 4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1$$

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

$$4! = 4 \cdot 3!$$

• La funció factorial es pot definir...

No recursivament (iterativament):

$$n! = \prod_{i=1}^{n} i$$

$$4! = 4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1$$

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

$$4! = 4 \cdot 3!$$
 $\frac{1}{3!} = 3 \cdot 2!$

• La funció factorial es pot definir...

No recursivament (iterativament):

$$n! = \prod_{i=1}^{n} i$$

$$4! = 4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1$$

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

$$4! = 4 \cdot 3!$$
 $3! = 3 \cdot 2!$
 $2! = 2 \cdot 1!$

• La funció factorial es pot definir...

No recursivament (iterativament):

$$n! = \prod_{i=1}^{n} i$$

$$4! = 4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1$$

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

$$4! = 4 \cdot 3!$$
 $3! = 3 \cdot 2!$
 $2! = 2 \cdot 1!$
 $1! = 1 \cdot 0$

• La funció factorial es pot definir...

No recursivament (iterativament):

$$n! = \prod_{i=1}^{n} i$$

$$4! = 4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1$$

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

$$4! = 4 \cdot 3!$$

$$3! = 3 \cdot 2!$$

$$2! = 2 \cdot 1!$$

$$1! = 1 \cdot 0!$$

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$suma(4,3) = suma(4,2) + 1$$

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$suma(4,3) = suma(4,2) + 1$$

$$\downarrow$$

$$suma(4,2) = suma(4,1) + 1$$

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$suma(4,3) = suma(4,2) + 1$$

$$suma(4,2) = suma(4,1) + 1$$

$$to to the suma(4,1) = suma(4,0) + 1$$

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$suma(4,3) = suma(4,2) + 1$$

$$suma(4,2) = suma(4,1) + 1$$

$$suma(4,1) = suma(4,0) + 1$$

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$suma(4,3) = suma(4,2) + 1$$

$$suma(4,2) = suma(4,1) + 1$$

$$suma(4,1) = suma(4,0) + 1 = 5$$

$$4$$

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$suma(4,3) = suma(4,2) + 1$$

$$suma(4,2) = suma(4,1) + 1 = 6$$

$$suma(4,1) = suma(4,0) + 1 = 5$$

$$4$$

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$suma(4,3) = suma(4,2) + 1 = 7$$

$$suma(4,2) = suma(4,1) + 1 = 6$$

$$suma(4,1) = suma(4,0) + 1 = 5$$

$$4$$

Estructura de la recursivitat

• En tots els exemples anteriors, seguim la mateixa estructura:

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Estructura de la recursivitat

• En tots els exemples anteriors, seguim la mateixa estructura:

$$suma(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0\\ suma(a,b-1) + 1 & \text{si } b > 0 \end{cases}$$

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0\\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

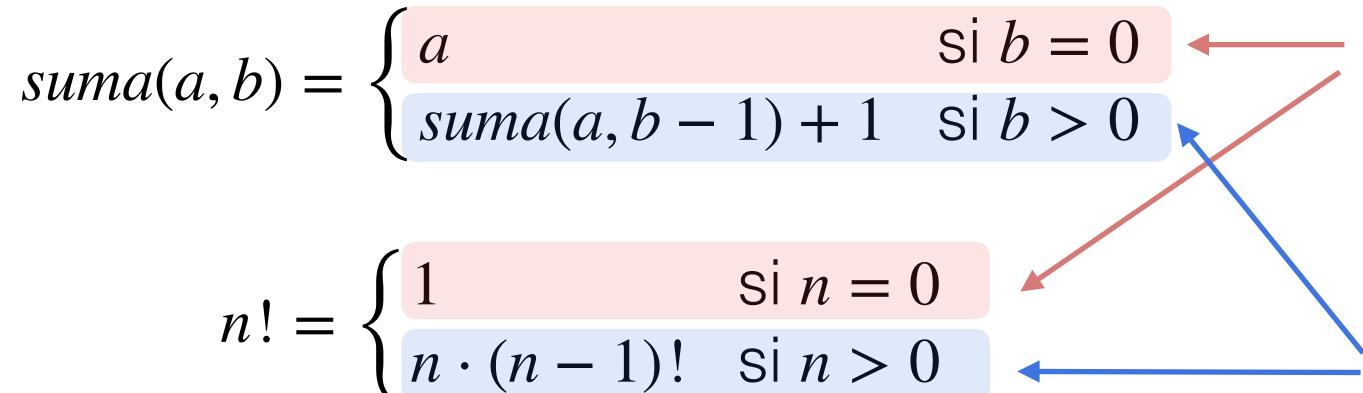
Un* cas base (o cas trivial, o cas directe)

És el cas en què el resultat és immediat i no cal fer cap crida recursiva.

Actua com el punt d'aturada de la recursió, garantint que aquesta no esdevingui infinita.

Estructura de la recursivitat

• En tots els exemples anteriors, seguim la mateixa estructura:

Un* cas base (o cas trivial, o cas directe)

És el cas en què el resultat és immediat i no cal fer cap crida recursiva.

Actua com el punt d'aturada de la recursió, garantint que aquesta no esdevingui infinita.

Un* cas recursiu

És el cas en què el problema es resol cridant la mateixa funció amb dades més petites o simplificades.

Ha de:

- Dividir el problema: reduir el problema inicial a un conjunt més petit o més senzill
- Resoldre el cas gran a partir del petit: Usar la solució d'un subproblema més senzill per construir la solució del problema original.

*Després veurem que hi pot haver més d'un cas base i més d'un cas recursiu

El principi d'inducció matemàtica*:

- Permet demostrar que una propietat P(n) és certa per a tots els nombres naturals $(\forall n \in \mathbb{N})$.
- Es divideix en dos passos:

El principi d'inducció matemàtica*:

- Permet demostrar que una propietat P(n) és certa per a tots els nombres naturals $(\forall n \in \mathbb{N})$.
- Es divideix en dos passos:
 - Base d'inducció: Demostrar que el cas inicial P(0)
 és cert.
 - Pas d'inducció: Suposant que P(n-1) és cert (hipòtesi d'inducció), demostrar que P(n) també és cert.

El principi d'inducció matemàtica:

• Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

El principi d'inducció matemàtica:

• Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

El principi d'inducció matemàtica:

• Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0-0)$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

El principi d'inducció matemàtica:

Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

El principi d'inducció matemàtica:

Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

Pas d'inducció:

El principi d'inducció matemàtica:

Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

Pas d'inducció:

$$\sum_{i=1}^{n} i = 1 + 2 + \ldots + n - 1 + n$$

El principi d'inducció matemàtica:

Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

Pas d'inducció:

$$\sum_{i=1}^{n} i = 1 + 2 + \dots + n - 1 + n$$

$$\sum_{i=1}^{n-1} \sum_{i=1}^{n-1}$$

El principi d'inducció matemàtica:

Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

Pas d'inducció:

$$\sum_{i=1}^{n} i = 1 + 2 + \dots + n - 1 + n = \sum_{i=1}^{n-1} + n$$

El principi d'inducció matemàtica:

Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

Pas d'inducció:

$$\sum_{i=1}^{n} i = 1 + 2 + \ldots + n - 1 + n = \sum_{i=1}^{n-1} + n = \sum_{i=1}^{n-1} + n$$

$$\sum_{i=1}^{n-1}$$
Applicant hipòtesi d'inducció

El principi d'inducció matemàtica:

Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

Pas d'inducció:

$$\sum_{i=1}^{n} i = 1 + 2 + \ldots + n - 1 + n = \sum_{i=1}^{n-1} + n = \frac{(n-1)n}{2} + n$$

$$\sum_{i=1}^{n-1}$$
Aplicant hipòtesi
d'inducció

El principi d'inducció matemàtica:

Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

Pas d'inducció:

$$\sum_{i=1}^{n} i = 1 + 2 + \dots + n - 1 + n = \sum_{i=1}^{n-1} + n = \frac{(n-1)n}{2} + n = \sum_{i=1}^{n-1} \sum_{i=1}^{n-1} Aplicant hipòtesi d'inducció$$

$$= \frac{n^2 - n}{2} + n = \frac{n^2 - n + 2n}{2} = \frac{n(n+1)}{2}$$

Principis dels algorismes recursius

* El cas base no té per què ser sempre el zero, serà el primer membre del conjunt pel qual volem demostrar que la propietat es compleix

El principi d'inducció matemàtica:

• Exemple: demostrar per inducció que: $\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Vull demostrar que:

$$P(n) = \left(\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}\right)$$

Base d'inducció: Es compleix per al

cas base 0? *

$$\sum_{i=1}^{0} i = 0, \quad \frac{0(0+1)}{2} = 0$$

$$P(0) = (0 = 0)$$

Hipòtesi d'inducció:

Suposo que es compleix per a (n-1)

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{(n-1)n}{2}$$

Pas d'inducció:

Puc demostrar que si es compleix per a n-1 també es compleix per a n?

$$\sum_{i=1}^{n} i = 1 + 2 + \ldots + n - 1 + n = \sum_{i=1}^{n-1} + n = \frac{(n-1)n}{2} + n =$$

$$\sum_{i=1}^{n-1} \sum_{i=1}^{n-1} Aplicant hipòtesi$$
d'inducció

$$=\frac{n^2-n}{2}+n=\frac{n^2-n+2n}{2}=\frac{n(n+1)}{2}$$

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

Principis dels algorismes recursius

El principi d'inducció matemàtica*:

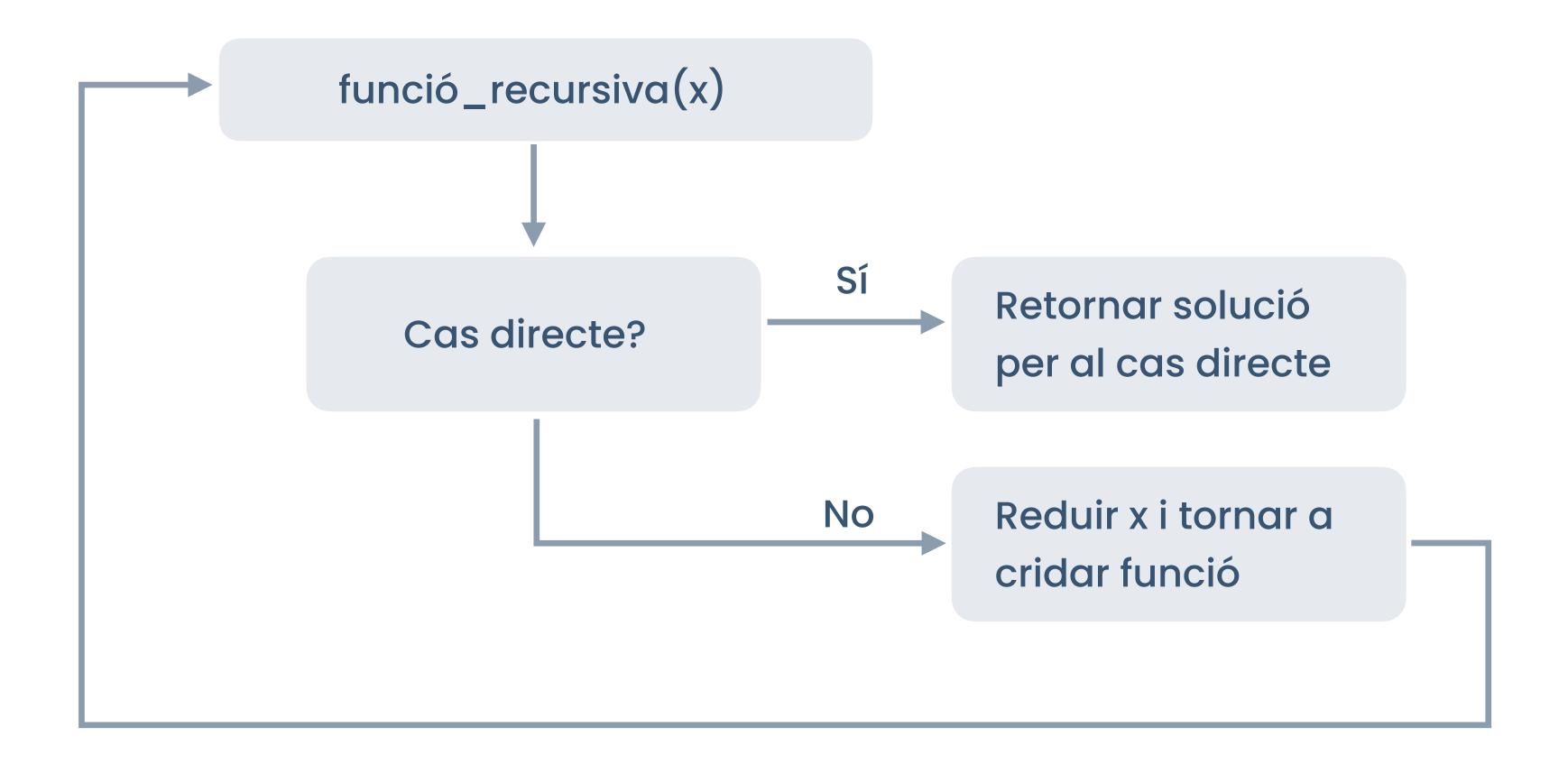
Resumint, quan usem el Principi d'Inducció necessitem:

- (I) Un cas base o trivial de comprovar
- (II) Demostrar que si la propietat és certa per a un cas concret, també ho serà per al següent.

Això guarda molta similitud amb la programació de funcions recursives

Funcions recursives

• Una funció recursiva és una funció que es crida a si mateixa.

Exemple: factorial

• La funció factorial, definida com:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Ens suggereix una implementació recursiva:

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Exemple: factorial

• La funció factorial, definida com:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Ens suggereix una implementació recursiva:

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Arbre de crides:

Exemple: factorial

• La funció factorial, definida com:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Ens suggereix una implementació recursiva:

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Arbre de crides:

```
factorial(4)
```

Exemple: factorial

• La funció factorial, definida com:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Ens suggereix una implementació recursiva:

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Arbre de crides:

```
factorial(4)

4 * factorial(3)
```

Exemple: factorial

• La funció factorial, definida com:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Ens suggereix una implementació recursiva:

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Arbre de crides:

```
factorial(4)
 4 * factorial(3)
      * factorial(2)
```

Exemple: factorial

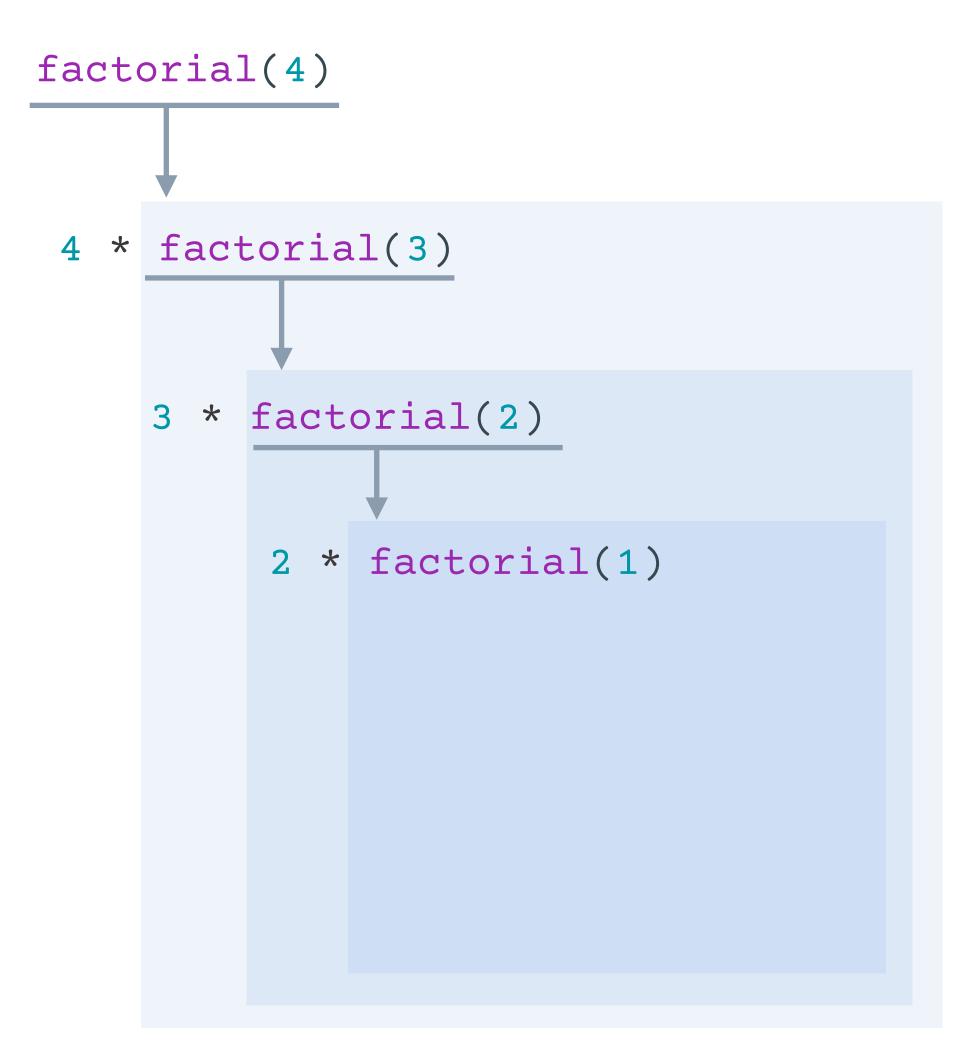
• La funció factorial, definida com:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Ens suggereix una implementació recursiva:

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Arbre de crides:

Exemple: factorial

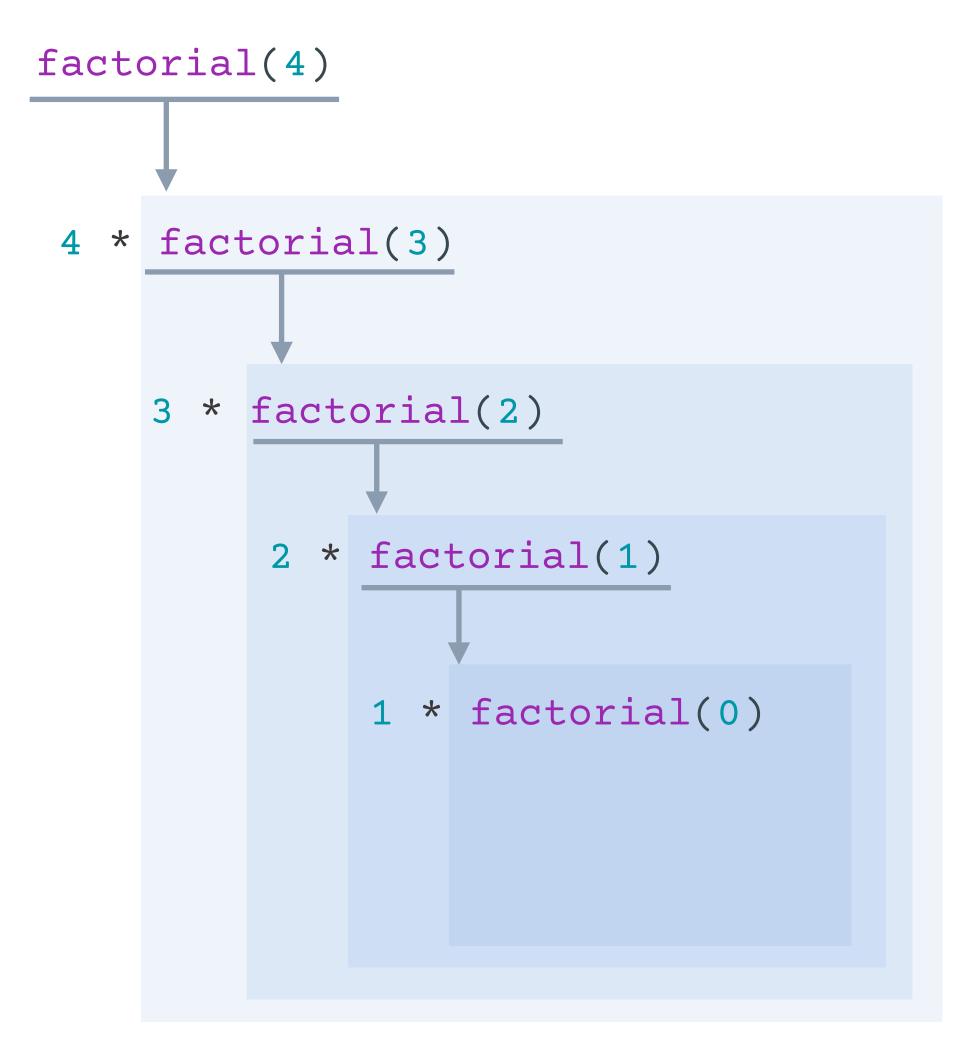
• La funció factorial, definida com:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Ens suggereix una implementació recursiva:

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Arbre de crides:

Exemple: factorial

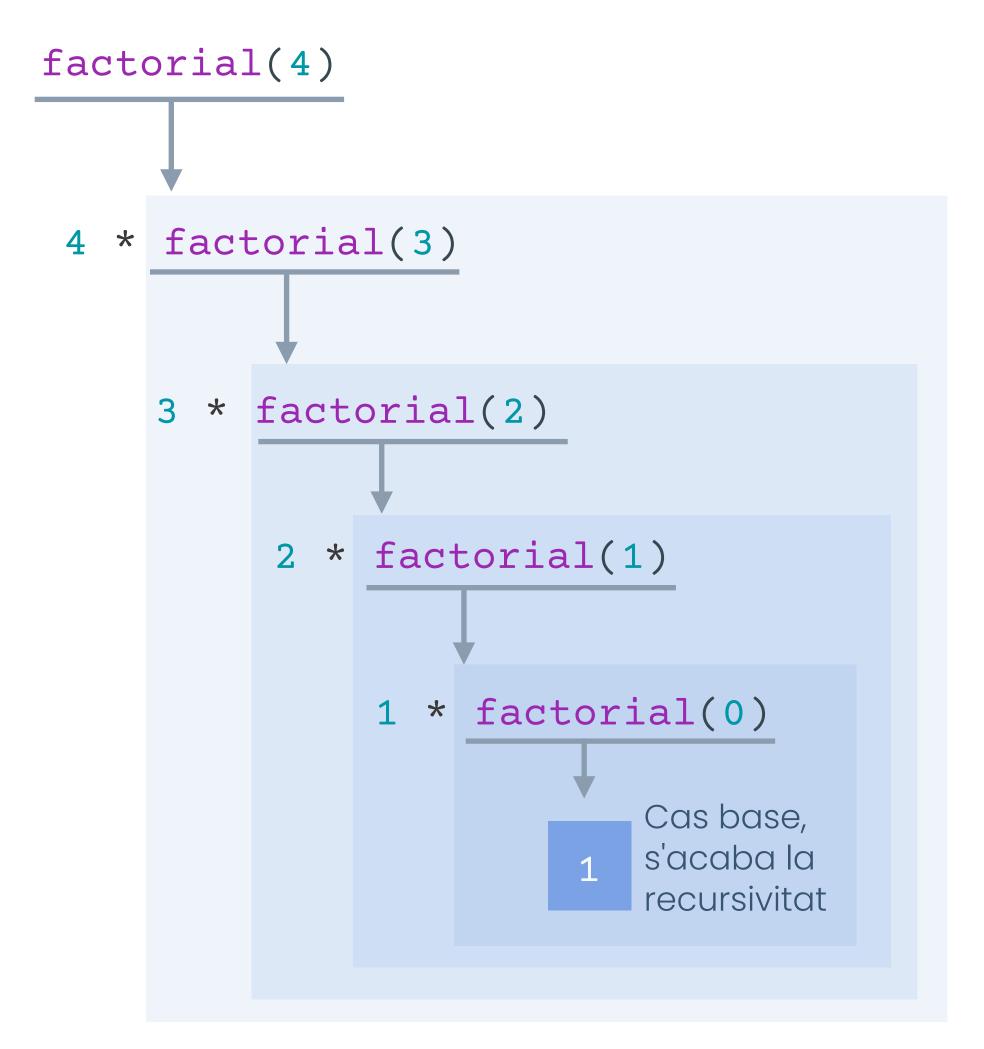
• La funció factorial, definida com:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

Ens suggereix una implementació recursiva:

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Arbre de crides:

Finalització de la seqüència de crides recursives

 Igual que el principi d'inducció, per escriure un algorisme recursiu correcte és necessari que hi hagi com a mínim un cas base en el que no hi hagi crida recursiva. Si no, faríem infinites crides recursives!

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

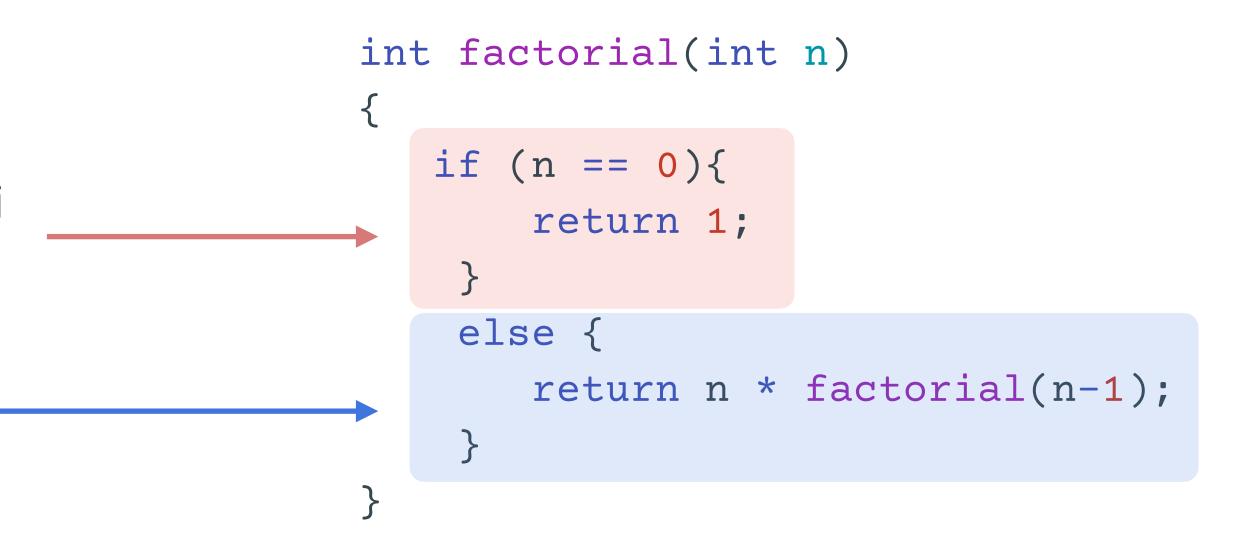
Finalització de la seqüència de crides recursives

- Igual que el principi d'inducció, per escriure un algorisme recursiu correcte és necessari que hi hagi com a mínim un cas base en el que no hi hagi crida recursiva. Si no, faríem infinites crides recursives!
- A més, la branca recursiva s'ha d'assegurar que sempre arribarem al cas base.

```
int factorial(int n)
{
   if (n == 0){
      return 1;
   }
   else {
      return n * factorial(n-1);
   }
}
```

Finalització de la seqüència de crides recursives

- Igual que el principi d'inducció, per escriure un algorisme recursiu correcte és necessari que hi hagi com a mínim un cas base en el que no hi hagi crida recursiva. Si no, faríem infinites crides recursives!
- A més, la branca recursiva s'ha d'assegurar que sempre arribarem al cas base.

Exemple

Implementació incorrecta del factorial.

Aquest codi té un cas base correcte però la branca recursiva no ens permet mai arribar al cas base.

Aquest programa provoca crides infinites a la funció factorial:

```
e.g. factorial(4) = 4 * factorial(5) = 4 * 5 * factorial(6) = ...
```

```
int factorial(int n)
{
    int valor;
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n+1);
    }
}
```

Com pensar recursivament

Estem acostumats a resoldre la majoria de problemes de manera iterativa. Com passar a "mentalitat recursiva"?

Com pensar recursivament

Estem acostumats a resoldre la majoria de problemes de manera iterativa. Com passar a "mentalitat recursiva"?

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Com pensar recursivament

Estem acostumats a resoldre la majoria de problemes de manera iterativa. Com passar a "mentalitat recursiva"?

1. Identifica un patró repetitiu al problema

En el cas del factorial, te n'has d'adonar que $4! = 4 \cdot 3!$, i que $3! = 3 \cdot 2!$, ...

Com pensar recursivament

Estem acostumats a resoldre la majoria de problemes de manera iterativa. Com passar a "mentalitat recursiva"?

1. Identifica un patró repetitiu al problema

En el cas del factorial, te n'has d'adonar que $4! = 4 \cdot 3!$, i que $3! = 3 \cdot 2!$, ...

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Com pensar recursivament

Estem acostumats a resoldre la majoria de problemes de manera iterativa. Com passar a "mentalitat recursiva"?

1. Identifica un patró repetitiu al problema

En el cas del factorial, te n'has d'adonar que $4! = 4 \cdot 3!$, i que $3! = 3 \cdot 2!$, ...

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Seguint la sequència anterior, veiem que hi ha un moment en què ja no podem seguir amb la sequència repetitiva, i ens n'adonem que és quan volem calcular el factorial de 0.

Com pensar recursivament

Estem acostumats a resoldre la majoria de problemes de manera iterativa. Com passar a "mentalitat recursiva"?

1. Identifica un patró repetitiu al problema

En el cas del factorial, te n'has d'adonar que $4! = 4 \cdot 3!$, i que $3! = 3 \cdot 2!$, ...

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Seguint la sequència anterior, veiem que hi ha un moment en què ja no podem seguir amb la sequència repetitiva, i ens n'adonem que és quan volem calcular el factorial de 0.

3. Redueix el problema: pensa en com pots convertir el problema gran en un subproblema més petit

Com pensar recursivament

Estem acostumats a resoldre la majoria de problemes de manera iterativa. Com passar a "mentalitat recursiva"?

1. Identifica un patró repetitiu al problema

En el cas del factorial, te n'has d'adonar que $4! = 4 \cdot 3!$, i que $3! = 3 \cdot 2!$, ...

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Seguint la sequència anterior, veiem que hi ha un moment en què ja no podem seguir amb la sequència repetitiva, i ens n'adonem que és quan volem calcular el factorial de 0.

3. Redueix el problema: pensa en com pots convertir el problema gran en un subproblema més petit

Al pas 1 ja hem vist que podem expressar el factorial de 4 com 4 multiplicat pel factorial d'un nombre més petit. Així és com reduïm el problema

Com pensar recursivament

Estem acostumats a resoldre la majoria de problemes de manera iterativa. Com passar a "mentalitat recursiva"?

1. Identifica un patró repetitiu al problema

En el cas del factorial, te n'has d'adonar que $4! = 4 \cdot 3!$, i que $3! = 3 \cdot 2!$, ...

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Seguint la sequència anterior, veiem que hi ha un moment en què ja no podem seguir amb la sequència repetitiva, i ens n'adonem que és quan volem calcular el factorial de 0.

3. Redueix el problema: pensa en com pots convertir el problema gran en un subproblema més petit

Al pas 1 ja hem vist que podem expressar el factorial de 4 com 4 multiplicat pel factorial d'un nombre més petit. Així és com reduïm el problema

4. Confia en la recursió! Quan dissenyes una funció recursiva, has d'assumir que la funció funciona correctament per als subproblemes més petits (com a la hipòtesi d'inducció!)

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5 - 4 = 1

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar,

ja que el resultat és més petit que 4

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar,

ja que el resultat és més petit que 4

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar,

ja que el resultat és més petit que 4

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Me n'acabo d'adonar que no puc continuar quan D < d. Aquest serà el meu cas base.

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar,

ja que el resultat és més petit que 4

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Me n'acabo d'adonar que no puc continuar quan D < d. Aquest serà el meu cas base.

3. Redueix el problema

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre D pel nombre d, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar, ja que el resultat és més petit que 4

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Me n'acabo d'adonar que no puc continuar quan D < d. Aquest serà el meu cas base.

3. Redueix el problema

A través del procés anterior, me n'adono que cada cop parteixo del nombre anterior menys 4. És a dir, de D-d.

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre D pel nombre d, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar, ja que el resultat és més petit que 4

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Me n'acabo d'adonar que no puc continuar quan D < d. Aquest serà el meu cas base.

3. Redueix el problema

A través del procés anterior, me n'adono que cada cop parteixo del nombre anterior menys 4. És a dir, de D-d. Per tant, la crida recursiva seria dividir(D-d,d).

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar,

ja que el resultat és més petit que 4

Quocient = 3

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Me n'acabo d'adonar que no puc continuar quan D < d. Aquest serà el meu cas base.

3. Redueix el problema

A través del procés anterior, me n'adono que cada cop parteixo del nombre anterior menys 4. És a dir, de D-d.

Per tant, la crida recursiva seria dividir(D-d,d).

A més, me n'adono que el resultat que busco (el quocient) en resulta de calcular el nombre de restes que faig.

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar,

ja que el resultat és més petit que 4

Quocient = 3

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Me n'acabo d'adonar que no puc continuar quan D < d. Aquest serà el meu cas base.

3. Redueix el problema

A través del procés anterior, me n'adono que cada cop parteixo del nombre anterior menys 4. És a dir, de D-d.

Per tant, la crida recursiva seria dividir(D-d,d).

A més, me n'adono que el resultat que busco (el quocient) en resulta de calcular el nombre de restes que faig.

Aquest quocient, en una versió iterativa simplement seria un comptador que aniríem augmentant.

```
int dividir_iteratiu(int D, int d) {
   int quocient = 0;
   while (D >= d) {
        D = D - d;
        quocient++;
   }
   return quocient;
}
```

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar,

ja que el resultat és més petit que 4

Quocient = 3

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Me n'acabo d'adonar que no puc continuar quan D < d. Aquest serà el meu cas base.

3. Redueix el problema

A través del procés anterior, me n'adono que cada cop parteixo del nombre anterior menys 4. És a dir, de D-d.

Per tant, la crida recursiva seria dividir(D-d,d).

A més, me n'adono que el resultat que busco (el quocient) en resulta de calcular el nombre de restes que faig.

Aquest quocient, en una versió iterativa simplement seria un comptador que aniríem augmentant.

Aquí el que hem de fer és fer que cada crida retorni un 1 (el nombre de restes que ha fet) i que aquest es vagi acumulant a cada crida. 1 + dividir(D - d, d)

Exemple II: Divisió entera restant

 Seguint els passos anteriors, implementar la divisió entera del nombre **D** pel nombre **d**, de manera recursiva, fent servir restes.

1. Identifica un patró repetitiu al problema

Imagina que volem dividir 13 entre 4. (Resultat = 3)

Primera resta: 13 - 4 = 9

Segona resta: 9-4=5

Tercera resta: 5-4=1 Aquí me n'adono que no puc continuar,

ja que el resultat és més petit que 4

Quocient = 3

2. Defineix el cas en el qual aturem el procés (cas base)

Me n'acabo d'adonar que no puc continuar quan D < d. Aquest serà el meu cas base.

3. Redueix el problema

A través del procés anterior, me n'adono que cada cop parteixo del nombre anterior menys 4. És a dir, de D-d.

Per tant, la crida recursiva seria dividir(D-d,d).

A més, me n'adono que el resultat que busco (el quocient) en resulta de calcular el nombre de restes que faig.

Aquest quocient, en una versió iterativa simplement seria un comptador que aniríem augmentant.

Aquí el que hem de fer és fer que cada crida retorni un 1 (el nombre de restes que ha fet) i que aquest es vagi acumulant a cada crida. 1 + dividir(D - d, d)

Per tant, la definició recursiva seria:

$$\operatorname{dividir}(D,d) = \begin{cases} 0 & \operatorname{si} D < d, \\ 1 + \operatorname{dividir}(D-d,d) & \operatorname{si} D \geq d. \end{cases}$$

Exemple II: Divisió entera restant

3. Redueix el problema

A través del procés anterior, me n'adono que cada cop parteixo del nombre anterior menys 4. És a dir, de D-d.

Per tant, la crida recursiva seria dividir(D-d,d).

A més, me n'adono que el resultat que busco (el quocient) en resulta de calcular el nombre de restes que faig.

Aquest quocient, en una versió iterativa simplement seria un comptador que aniríem augmentant.

Aquí el que hem de fer és fer que cada crida retorni un 1 (el nombre de restes que ha fet) i que aquest es vagi acumulant a cada crida. 1 + dividir(D - d, d)

Per tant, la definició recursiva seria:

$$\operatorname{dividir}(D,d) = \begin{cases} 0 & \operatorname{si} D < d, \\ 1 + \operatorname{dividir}(D-d,d) & \operatorname{si} D \geq d. \end{cases}$$

4. Confia en la recursivitat!

Exemple II: Divisió entera restant

3. Redueix el problema

A través del procés anterior, me n'adono que cada cop parteixo del nombre anterior menys 4. És a dir, de D-d.

Per tant, la crida recursiva seria dividir(D-d,d).

A més, me n'adono que el resultat que busco (el quocient) en resulta de calcular el nombre de restes que faig.

Aquest quocient, en una versió iterativa simplement seria un comptador que aniríem augmentant.

Aquí el que hem de fer és fer que cada crida retorni un 1 (el nombre de restes que ha fet) i que aquest es vagi acumulant a cada crida. 1 + dividir(D - d, d)

Per tant, la definició recursiva seria:

$$\operatorname{dividir}(D,d) = \begin{cases} 0 & \operatorname{si} D < d, \\ 1 + \operatorname{dividir}(D-d,d) & \operatorname{si} D \geq d. \end{cases}$$

4. Confia en la recursivitat!

```
int dividir(int D, int d) {
    // Cas especial que afegim per
    // evitar dividir per zero
    if (d == 0) {
        printf("Error: Divisió per zero");
        return -1;
    if (D < d){
        return 0;
    else{
        return 1 + dividir(D - d, d);
```

Més exemples

• Calcular el màxim comú divisor amb l'algorisme d'Euclides del residu.

Més exemples

 Calcular el màxim comú divisor amb l'algorisme d'Euclides del residu.

Idea bàsica

Si tenim dos nombres a i b on $a \ge b$, el mcd(a, b) equival a $mcd(b, a \mod b)$

Procediment

- 1. Calcula el residu $(a \mod b)$
- 2. Substitueix a pel valor de b i b pel residu

$$a \leftarrow b$$

$$b \leftarrow a \mod b$$

- 3. Repeteix aquest procés fins que b = 0
- 4. Quan b = 0, el valor de a és el mcd.

Més exemples

 Calcular el màxim comú divisor amb l'algorisme d'Euclides del residu.

Idea bàsica

Si tenim dos nombres a i b on $a \ge b$, el mcd(a, b) equival a $mcd(b, a \mod b)$

Procediment

- 1. Calcula el residu $(a \mod b)$
- 2. Substitueix a pel valor de b i b pel residu

$$a \leftarrow b$$

$$b \leftarrow a \mod b$$

- 3. Repeteix aquest procés fins que b = 0
- 4. Quan b = 0, el valor de a és el mcd.

Formalització matemàtica

$$\operatorname{mcd}(a,b) = \begin{cases} a & \text{si } b = 0, \\ \operatorname{mcd}(b, a \mod b) & \text{si } b \neq 0. \end{cases}$$

Més exemples

 Calcular el màxim comú divisor amb l'algorisme d'Euclides del residu.

Idea bàsica

Si tenim dos nombres a i b on $a \ge b$, el mcd(a, b) equival a $mcd(b, a \mod b)$

Procediment

- 1. Calcula el residu $(a \mod b)$
- 2. Substitueix a pel valor de b i b pel residu

$$a \leftarrow b$$
$$b \leftarrow a \mod b$$

- 3. Repeteix aquest procés fins que b = 0
- 4. Quan b = 0, el valor de a és el mcd.

Formalització matemàtica

$$\operatorname{mcd}(a,b) = \begin{cases} a & \operatorname{si} b = 0, \\ \operatorname{mcd}(b,a \mod b) & \operatorname{si} b \neq 0. \end{cases}$$

Algorisme recursiu

```
int mcd (int a, int b){
   if (b == 0){
     return a;
   }
   else {
     return mcd (b, a%b);
   }
}
```

Més exemples

 Calcular el màxim comú divisor amb l'algorisme d'Euclides del residu.

Idea bàsica

Si tenim dos nombres a i b on $a \ge b$, el mcd(a, b) equival a $mcd(b, a \mod b)$

Procediment

- 1. Calcula el residu $(a \mod b)$
- 2. Substitueix a pel valor de b i b pel residu

$$a \leftarrow b$$
$$b \leftarrow a \mod b$$

- 3. Repeteix aquest procés fins que b = 0
- 4. Quan b = 0, el valor de a és el mcd.

Formalització matemàtica

$$\operatorname{mcd}(a,b) = \begin{cases} a & \operatorname{si} b = 0, \\ \operatorname{mcd}(b,a \mod b) & \operatorname{si} b \neq 0. \end{cases}$$

Algorisme recursiu

```
int mcd (int a, int b){
   if (b == 0){
      return a;
   }
   else {
      return mcd (b, a%b);
   }
}
```

Comproveu que funciona per al cas mcd(12,8) (que dóna 4)

Què fa aquest codi?

```
void test (int n) {
   if (n > 0) {
      printf("%d", n);
      test(n-1);
   }
}
```

Què imprimeix el codi?

Quantes crides es fan?

```
#include <stdio.h>

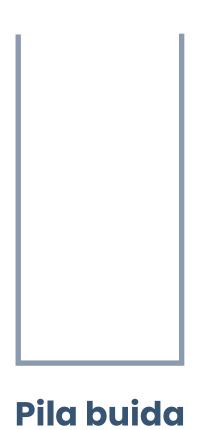
int main()
{
   test(4);
   return 0;
}
```

Què és una pila?

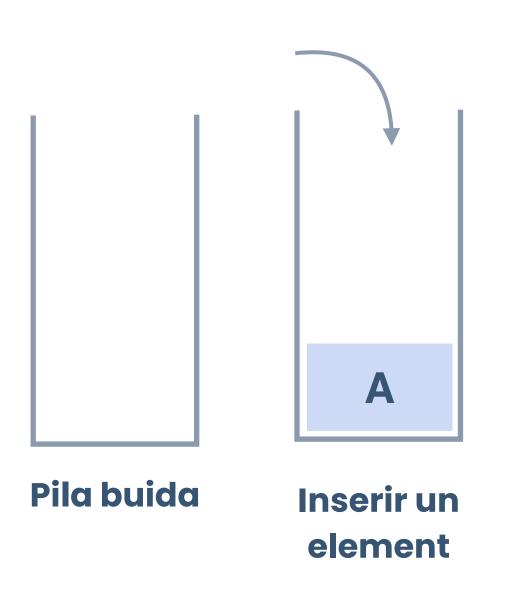
Què és una pila?

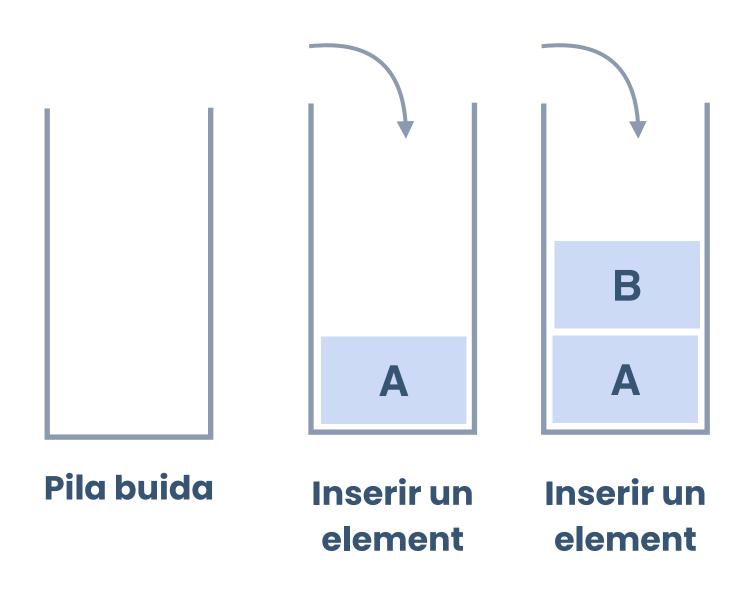
Què és una pila?

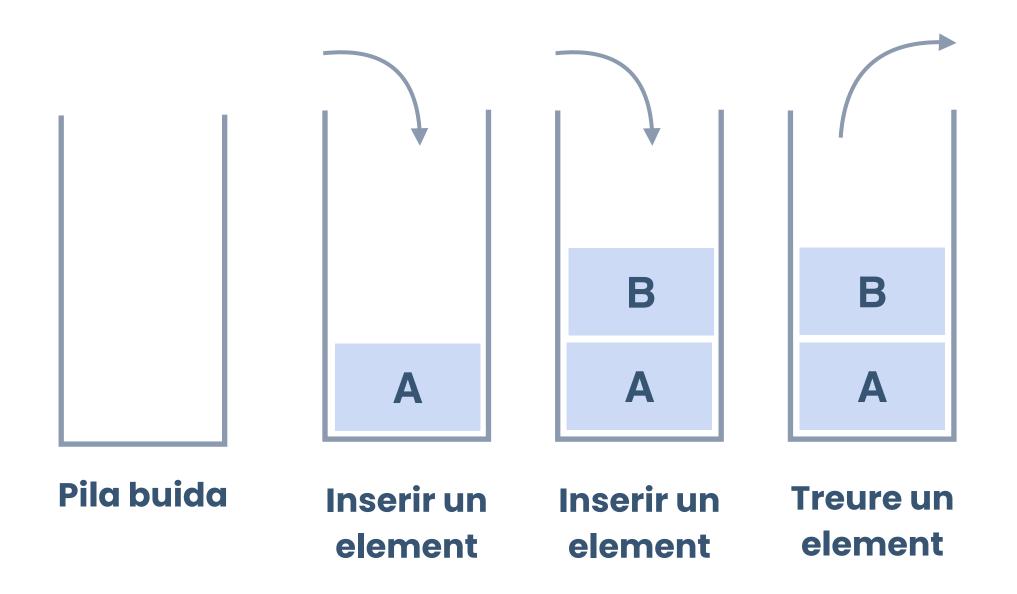
Què és una pila?

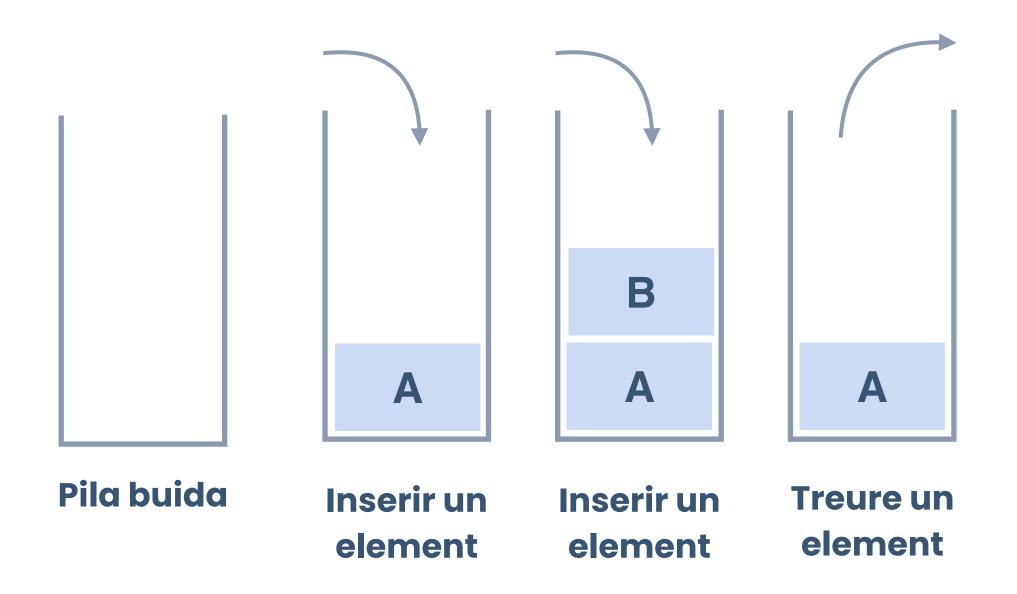
Què és una pila?

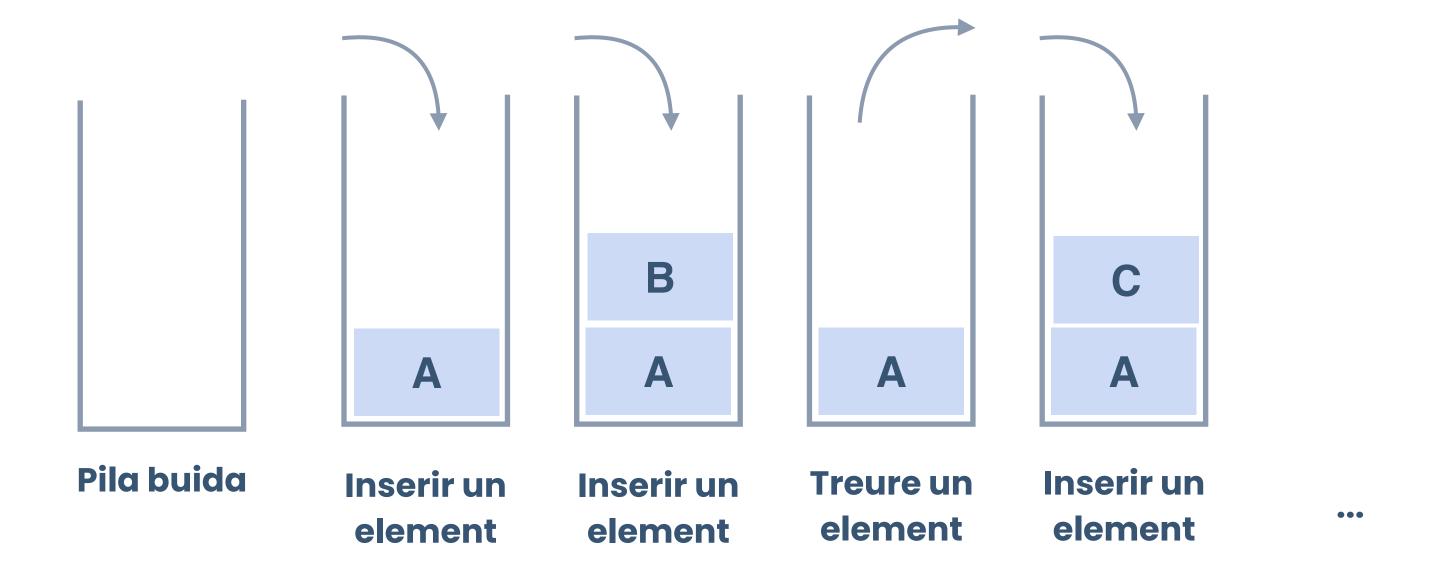
Què és una pila?

Què és una pila?

La pila de crides

- Quan es crida una funció, el sistema reserva espai a la memòria perquè aquesta funció pugui fer la seva feina.
 - Sovint anomenem aquestes porcions de memòria *marcs* de pila o marcs de funció (stack frames).

La pila de crides

- Quan es crida una funció, el sistema reserva espai a la memòria perquè aquesta funció pugui fer la seva feina.
 - Sovint anomenem aquestes porcions de memòria *marcs* de pila o marcs de funció (stack frames).
- Cada stack frame conté la informació necessària per executar la funció: els paràmetres que ha rebut, les seves variables locals, i l'adreça on cal tornar quan la funció acabi.

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de main()

Variables locals: x = 7, y = 10 Adreça de retorn: (Al sistema operatiu)

La pila de crides

- Pot haver-hi més d'un marc de funció a la memòria al mateix temps.
 - Exemple: Si main() crida printf(), i aquesta al seu torn crida suma(), les tres funcions tenen marcs oberts.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

. . .

Stack frame de printf()

Variables locals Adreça de retorn

...

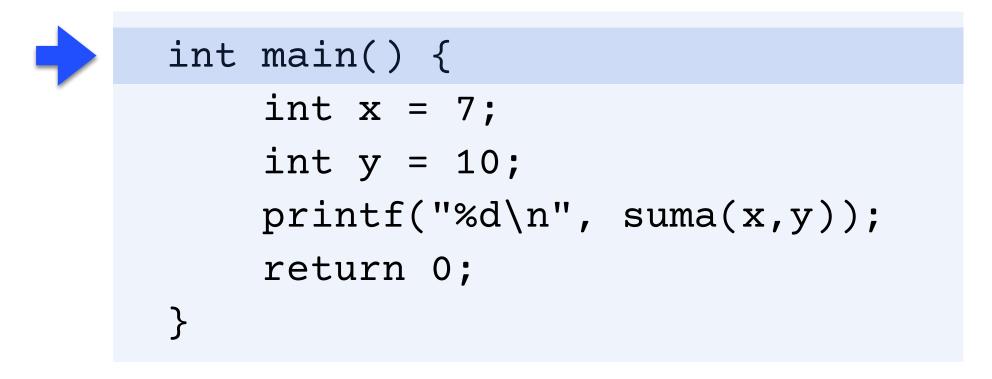
Stack frame de suma()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

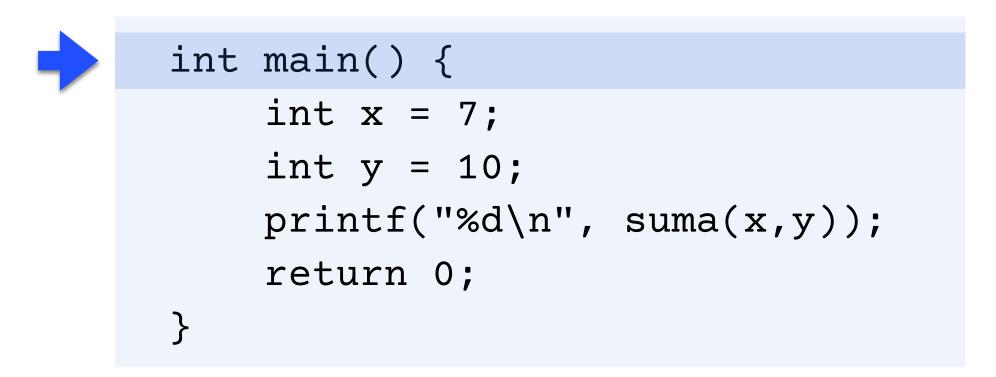
```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```


La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```


Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de printf()

Variables locals Adreça de retorn

. . .

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de suma()

Variables locals Adreça de retorn

• •

Stack frame de printf()

Variables locals Adreça de retorn

. . .

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
    int resultat;
    resultat = a + b;
    return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de suma()

Variables locals Adreça de retorn

. .

Stack frame de printf()

Variables locals Adreça de retorn

. . .

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de suma()

Variables locals Adreça de retorn

• •

Stack frame de printf()

Variables locals Adreça de retorn

. . .

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de printf()

Variables locals Adreça de retorn

. . .

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de printf()

Variables locals Adreça de retorn

. . .

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

Stack frame de main()

Variables locals Adreça de retorn

La pila de crides

- Aquests marcs s'organitzen com una pila:
 - Cada nova crida afegeix un marc al capdamunt
 - Cada retorn de funció elimina el marc superior.

```
int suma(int a, int b) {
   int resultat;
   resultat = a + b;
   return resultat;
}
```

```
int main() {
    int x = 7;
    int y = 10;
    printf("%d\n", suma(x,y));
    return 0;
}
```

```
int factorial(int n) {
   int valor = 1;
   for(int i = 2; i <= n; i++){
     valor = valor * i;
   }
   return valor;
}</pre>
```

```
int main() {
  factorial(4);
  return 0;
}
```

```
int factorial(int n) {
   if (n == 0)
      return 1;
   else
      return n * factorial(n-1);
}
```

Funció recursiva

```
int factorial(int n) {
                         int valor = 1;
                         for(int i = 2; i <= n; i++){
                          valor = valor * i;
                         return valor;
                              Funció iterativa
int main() {
 factorial(4);
 return 0;
                    int factorial(int n) {
                       if (n == 0)
                           return 1;
                        else
                            return n * factorial(n-1);
```

Pila de crides d'una funció **iterativa**

main()

Funció recursiva

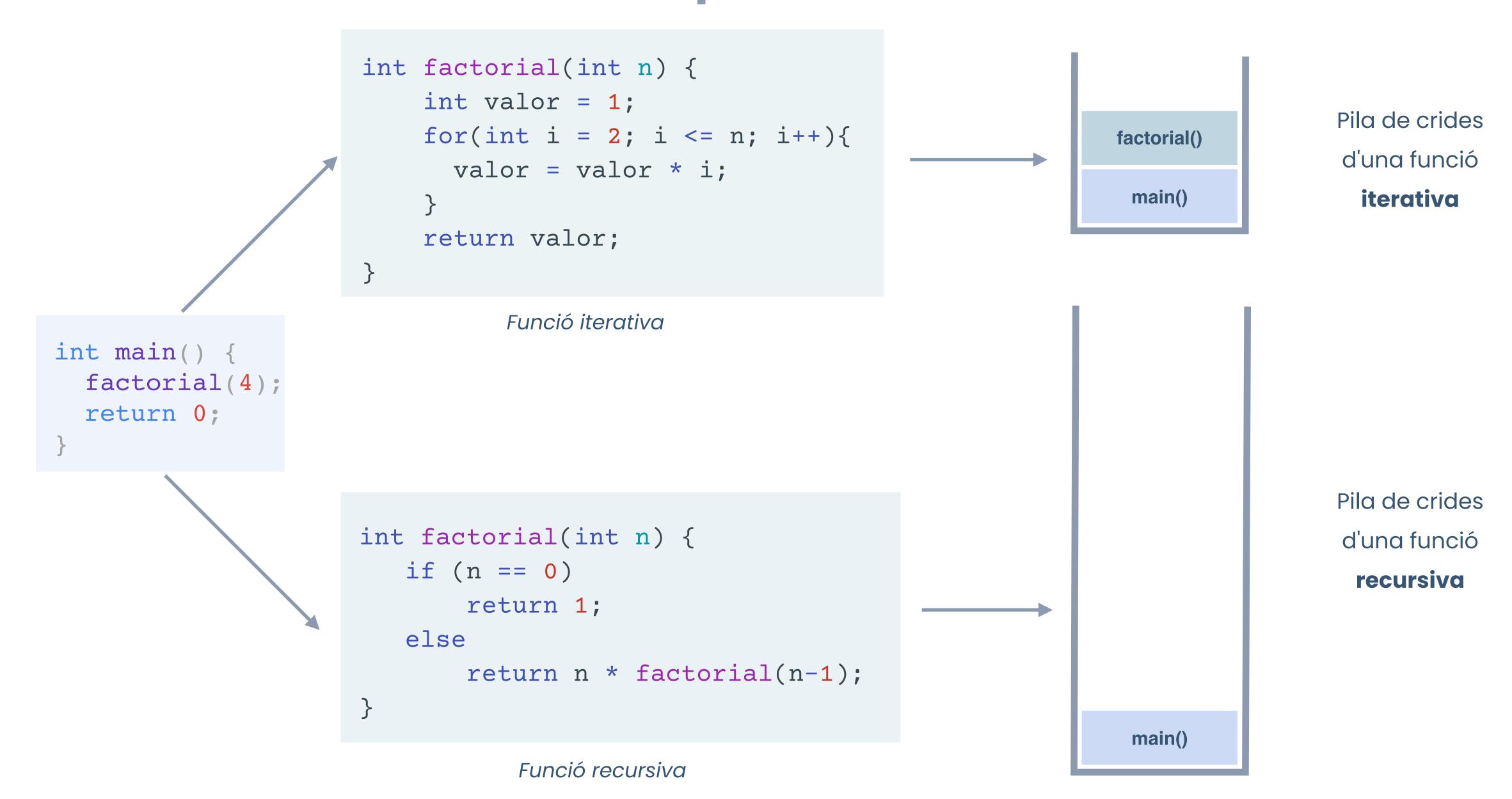
```
int factorial(int n) {
                         int valor = 1;
                         for(int i = 2; i <= n; i++){
                          valor = valor * i;
                         return valor;
                              Funció iterativa
int main() {
 factorial(4);
 return 0;
                    int factorial(int n) {
                       if (n == 0)
                           return 1;
                        else
                            return n * factorial(n-1);
```

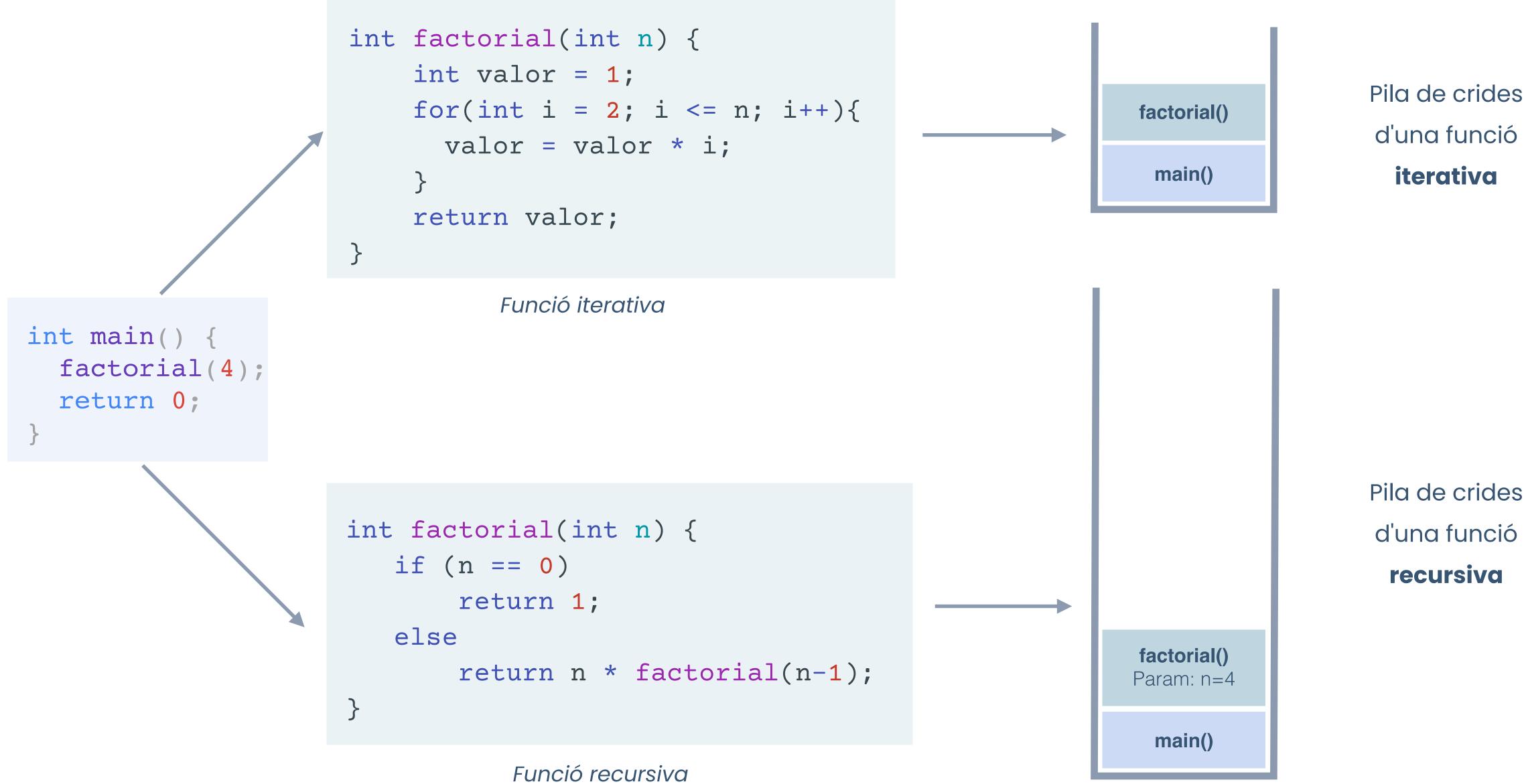
Pila de crides d'una funció **iterativa**

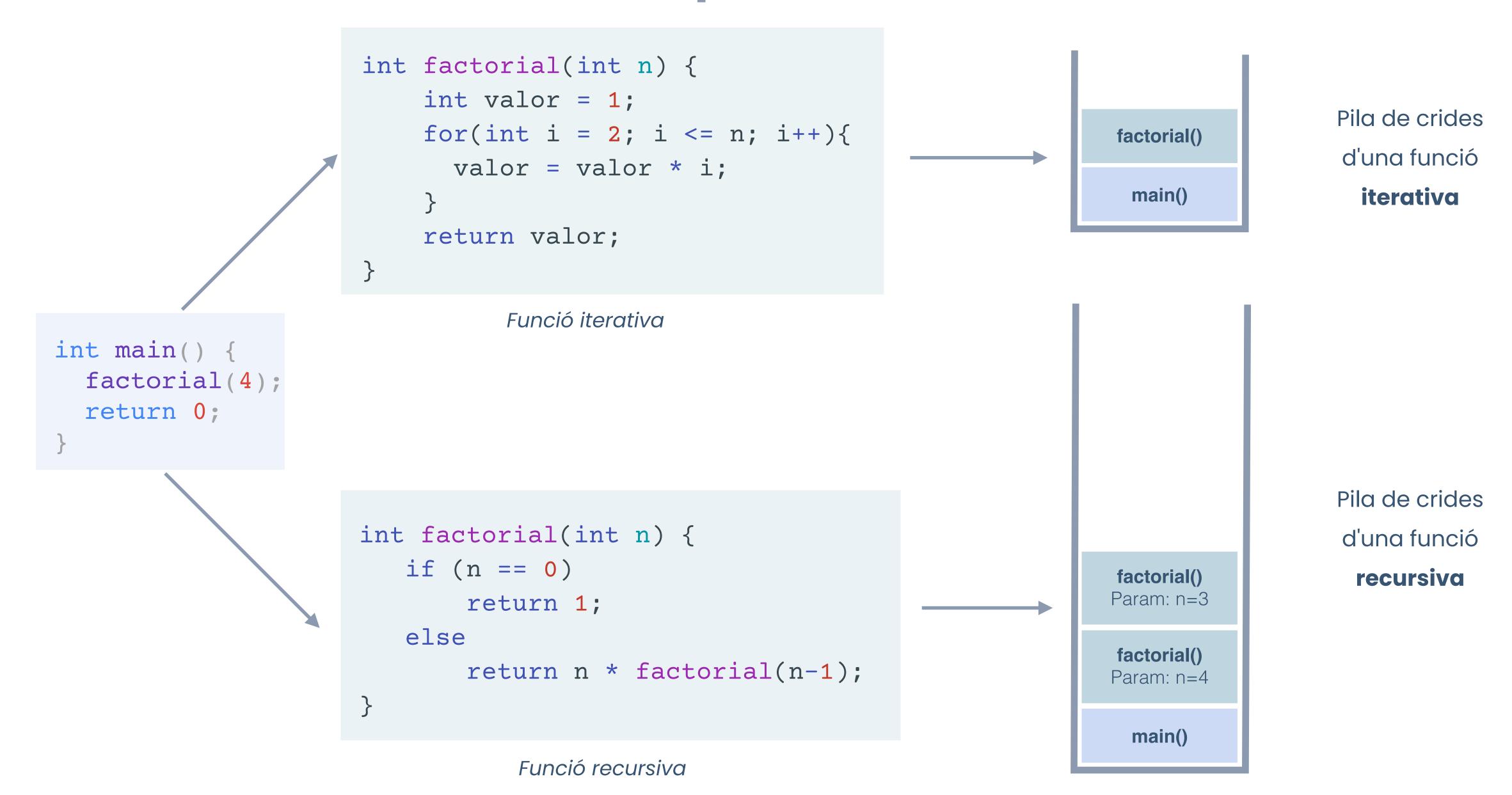
factorial()

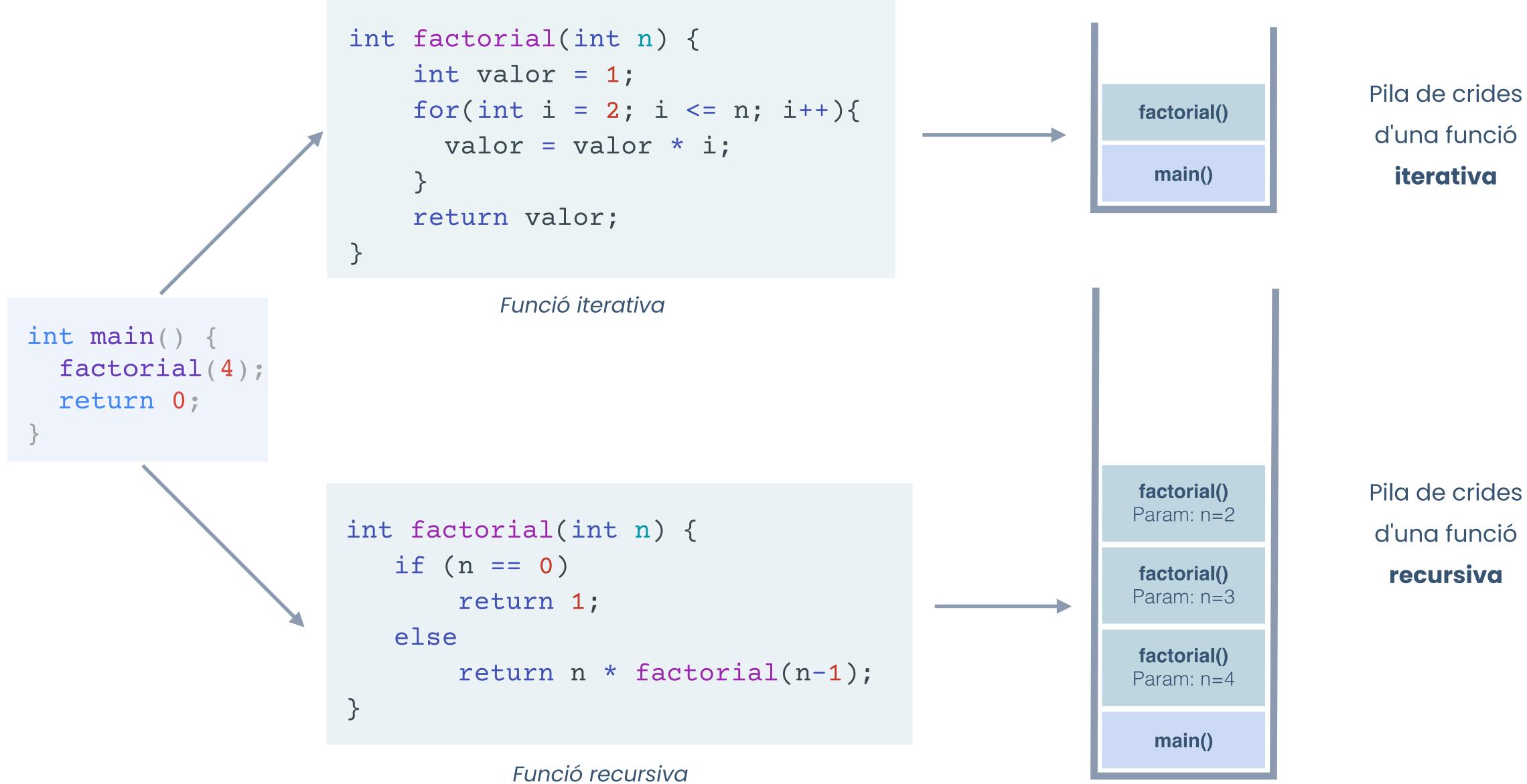
main()

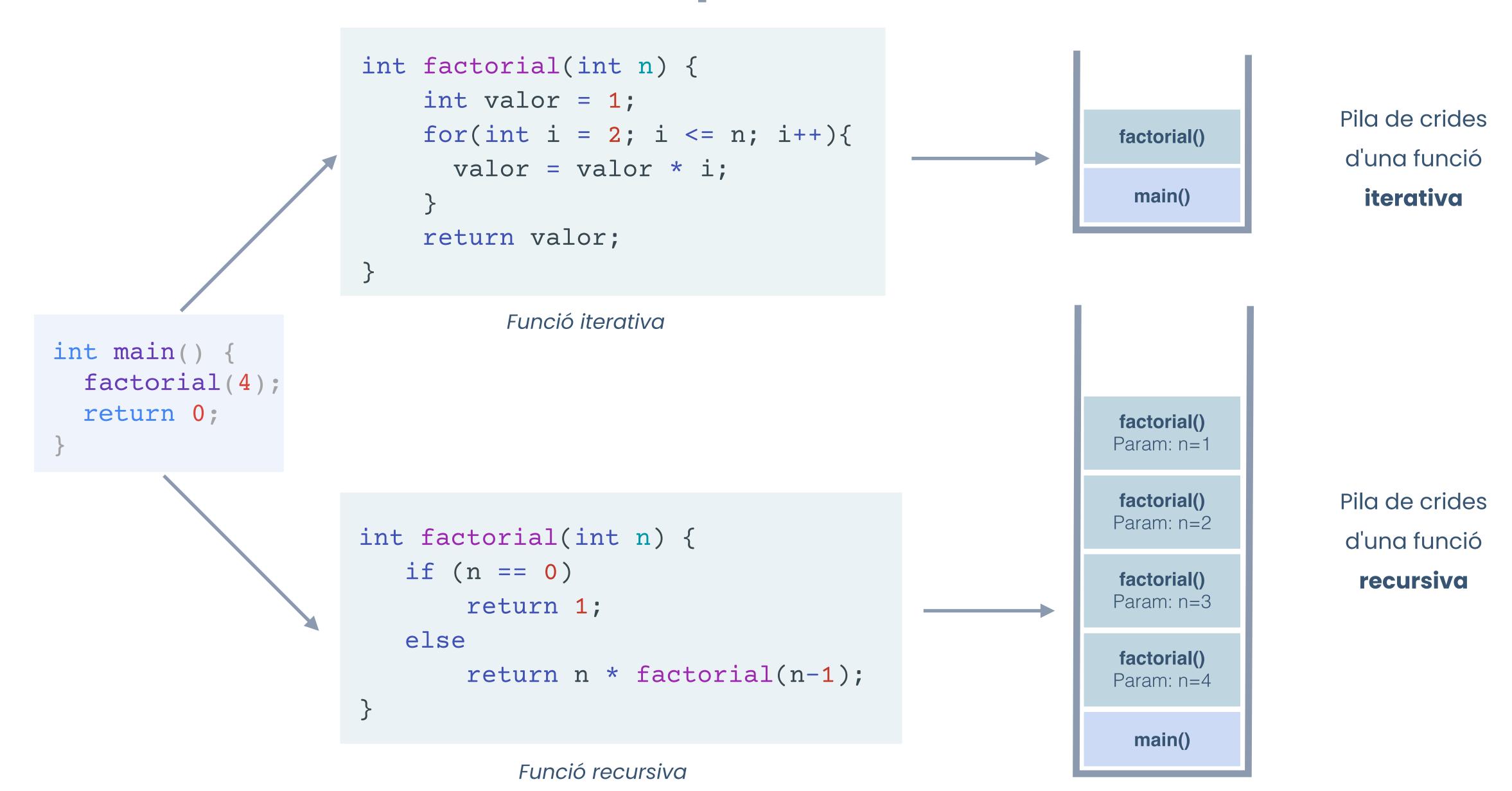
Funció recursiva

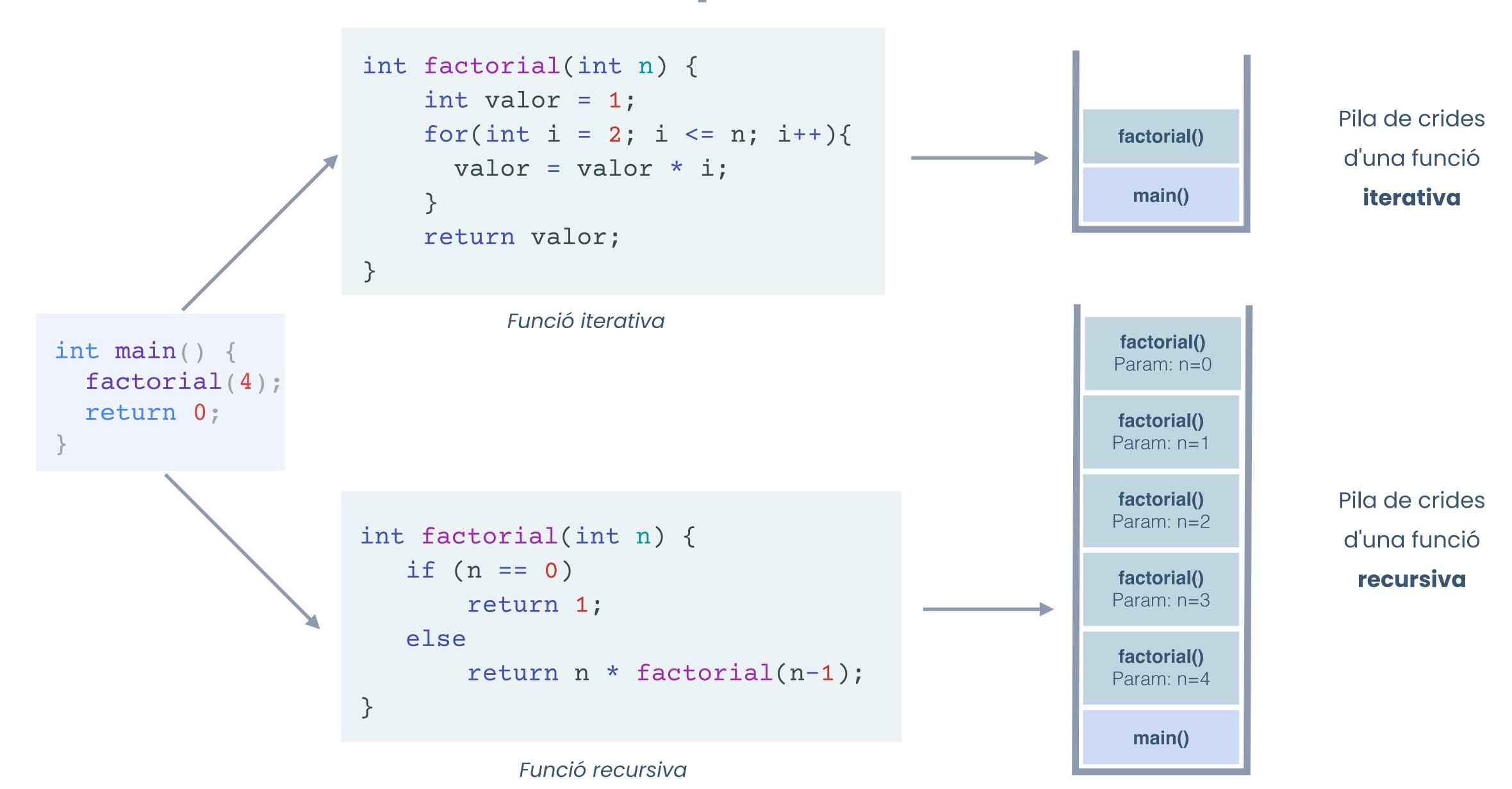

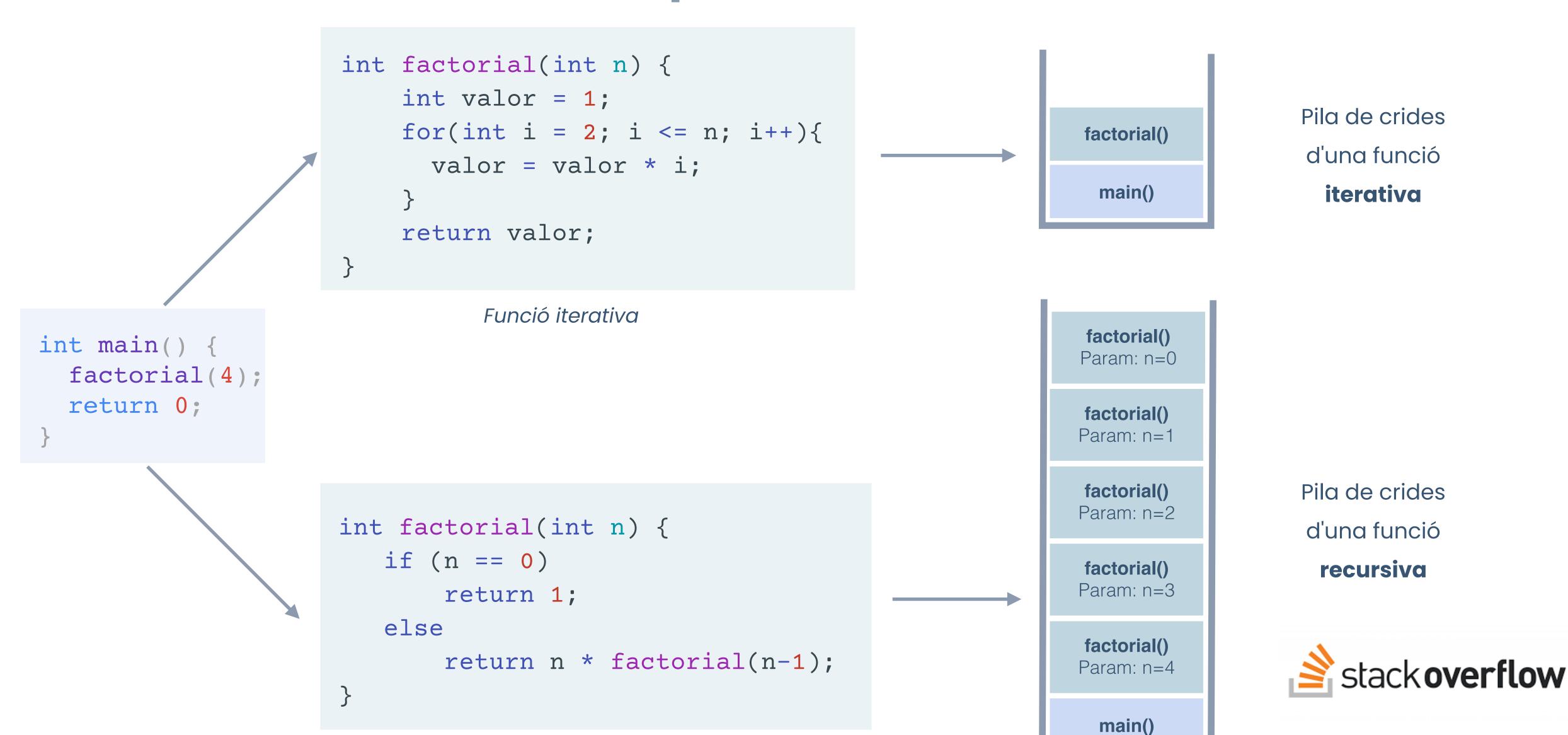

Funció recursiva

Segons el nombre de crides recursives: simple vs. múltiple

- Es diu que una funció és recursiva simple si hi ha una sola crida recursiva. (e.g. el factorial)
- En canvi, és recursiva múltiple si hi ha més d'una crida recursiva. Per exemple, el càlcul del terme n-èssim de la successió de Fibonacci.

Segons el nombre de crides recursives: simple vs. múltiple

- Es diu que una funció és recursiva simple si hi ha una sola crida recursiva.
 (e.g. el factorial)
- En canvi, és recursiva múltiple si hi ha més d'una crida recursiva. Per exemple, el càlcul del terme n-èssim de la successió de Fibonacci.

La successió de Fibonacci comença amb dos nombres naturals, el 0, i l'1, i cada terme successiu es calcula com la suma dels dos anteriors.

$$F(0) = 0$$

$$F(1) = 1$$

$$F(n) = F(n - 1) + F(n - 2)$$

Segons el nombre de crides recursives: simple vs. múltiple

- Es diu que una funció és recursiva simple si hi ha una sola crida recursiva.
 (e.g. el factorial)
- En canvi, és recursiva múltiple si hi ha més d'una crida recursiva. Per exemple, el càlcul del terme n-èssim de la successió de Fibonacci.

La successió de Fibonacci comença amb dos nombres naturals, el 0, i l'1, i cada terme successiu es calcula com la suma dels dos anteriors.

$$F(0) = 0$$

 $F(1) = 1$
 $F(n) = F(n-1) + F(n-2)$

$$F(n) = \begin{cases} 0 & \text{si } n = 0, \\ 1 & \text{si } n = 1, \\ F(n-1) + F(n-2) & \text{si } n > 1. \end{cases}$$

Segons el nombre de crides recursives: simple vs. múltiple

- Es diu que una funció és recursiva simple si hi ha una sola crida recursiva.
 (e.g. el factorial)
- En canvi, és recursiva múltiple si hi ha més d'una crida recursiva. Per exemple, el càlcul del terme n-èssim de la successió de Fibonacci.

Hi ha dues crides recursives (recursivitat múltiple)

La successió de Fibonacci comença amb dos nombres naturals, el 0, i l'1, i cada terme successiu es calcula com la suma dels dos anteriors.

$$F(0) = 0$$

$$F(1) = 1$$

$$F(n) = F(n-1) + F(n-2)$$

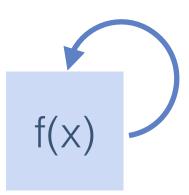
$$F(n) = \begin{cases} 0 & \text{si } n = 0, \\ 1 & \text{si } n = 1, \\ F(n-1) + F(n-2) & \text{si } n > 1. \end{cases}$$

```
int fib(int n)
    if (n == 0){
       return 0;
    else if (n == 1){
       return 1;
    else {
      return fib(n-1)+fib(n-2);
```

Segons la naturalesa de la crida: directa vs. indirecta

Segons la naturalesa de la crida: directa vs. indirecta

• Una funció és recursiva directa si es crida a ella mateixa directament.

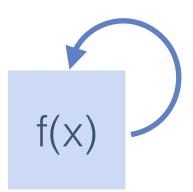


```
void directa() {
    printf("Recursivitat directa\n");
    directa(); // La funció es crida
directament a ella mateixa
}
```

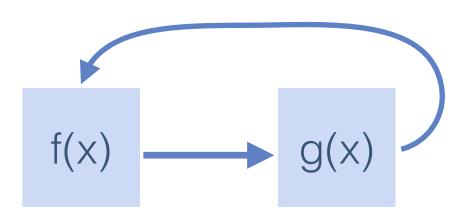
1. Compte que aquest codi genera infinites crides recursives!

Segons la naturalesa de la crida: directa vs. indirecta

 Una funció és recursiva directa si es crida a ella mateixa directament.

• En canvi, és recursiva indirecta si es crida de manera transitiva a través d'una o més funcions.


```
void directa() {
    printf("Recursivitat directa\n");
    directa(); // La funció es crida
directament a ella mateixa
}
```

1. Compte que aquest codi genera infinites crides recursives!

```
void funcA() {
    printf("Recursivitat indirecta\n");
    funcB(); // Es crida a funcB
}

void funcB() {
    funcA(); // Es torna a cridar funcA
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

 Si la crida recursiva no és l'última operació, és a dir, hi ha càlculs pendents després de la crida recursiva, parlem de recursivitat no final.

En aquest exemple, quan tornem de cridar factorialNoFinal encara hem de multiplicar per **n**. Per això és no final.

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

 Si la crida recursiva no és l'última operació, és a dir, hi ha càlculs pendents després de la crida recursiva, parlem de recursivitat no final.

En aquest exemple, quan tornem de cridar factorialNoFinal encara hem de multiplicar per **n**. Per això és no final.

 En canvi, si la crida recursiva es l'última operació que fa la funció abans de retornar un resultat, parlem de recursivitat final (tail recursion).

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

 Si la crida recursiva no és l'última operació, és a dir, hi ha càlculs pendents després de la crida recursiva, parlem de recursivitat no final.

En aquest exemple, quan tornem de cridar factorialNoFinal encara hem de multiplicar per **n**. Per això és no final.

 En canvi, si la crida recursiva es l'última operació que fa la funció abans de retornar un resultat, parlem de recursivitat final (tail recursion).

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
      // Cas base: tornem el resultat acumulat
      return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

 Si la crida recursiva no és l'última operació, és a dir, hi ha càlculs pendents després de la crida recursiva, parlem de recursivitat no final.

En aquest exemple, quan tornem de cridar factorialNoFinal encara hem de multiplicar per **n**. Per això és no final.

 En canvi, si la crida recursiva es l'última operació que fa la funció abans de retornar un resultat, parlem de recursivitat final (tail recursion).

La distinció és important quan parlem d'eficiència. La recursivitat final permet una transformació a iteratiu gairebé automàtica. Això ens permet fer optimitzacions del codi que el facin més eficient. Per altra banda, la recursivitat no-final implica que el resultat de la crida recursiva s'ha de guardar a la pila fins que es resolguin els càlculs pendents.

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
      // Cas base: tornem el resultat acumulat
      return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

L'arbre de crides és ramificat amb càlculs pendents:

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

L'arbre de crides és ramificat amb càlculs pendents:

Cada nivell ha de guardar l'operació pendent fins que totes les crides recursives s'acabin, i després torna a calcular de tornada.

```
factorialNoFinal(4)
-> 4 * (3 * (2 * (1 * 1))) -> retorna 24
```

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

L'arbre de crides és ramificat amb càlculs pendents:

```
factorialNoFinal(4) =24 

$\fractarrow 4 * factorialNoFinal(3) =12 

$\fractarrow 3 * factorialNoFinal(2) =6 

$\fractarrow 2 * factorialNoFinal(1) =2 

$\fractarrow 1 * factorialNoFinal(0) =1 

$\fractarrow Retorna 1 * FactorialNoFinal(1) = 1 * Factor
```

Cada nivell ha de guardar l'operació pendent fins que totes les crides recursives s'acabin, i després torna a calcular de tornada.

```
factorialNoFinal(4)
-> 4 * (3 * (2 * (1 * 1))) -> retorna 24
```

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

L'arbre de crides és ramificat amb càlculs pendents:

```
factorialNoFinal(4) =24

4 * factorialNoFinal(3) =12

4 3 * factorialNoFinal(2) =6

4 2 * factorialNoFinal(1) =2

4 1 * factorialNoFinal(0) =1

4 Retorna 1
```

Cada nivell ha de guardar l'operació pendent fins que totes les crides recursives s'acabin, i després torna a calcular de tornada.

```
factorialNoFinal(4)
-> 4 * (3 * (2 * (1 * 1))) -> retorna 24
```

Recursivitat no-final

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Pila durant les crides:

```
factorialNoFinal(0) n = 0
factorialNoFinal(1) n = 1
factorialNoFinal(2) n = 2
factorialNoFinal(3) n = 3
factorialNoFinal(4) n = 4
main()
```

Pila de crides

Recursivitat no-final

Tipus de recursivitat

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

L'arbre de crides és ramificat amb càlculs pendents:

```
factorialNoFinal(4) =24

4 * factorialNoFinal(3) =12

4 * factorialNoFinal(2) =6

4 2 * factorialNoFinal(1) =2

4 1 * factorialNoFinal(0) =1

4 Retorna 1
```

Cada nivell ha de guardar l'operació pendent fins que totes les crides recursives s'acabin, i després torna a calcular de tornada.

```
factorialNoFinal(4)
-> 4 * (3 * (2 * (1 * 1))) -> retorna 24
```

int factorialNoFinal(int n) { if (n == 0) { return 1; } return n * factorialNoFinal(n - 1); }

Pila durant les crides:

```
factorialNoFinal(0) n = 0
factorialNoFinal(1) n = 1
factorialNoFinal(2) n = 2
factorialNoFinal(3) n = 3
factorialNoFinal(4) n = 4
main()
```

Pila de crides

A la pila hi ha tants entorns com crides hem fet a la funció factorialNoFinal. No es desapilen fins que no fem el camí de tornada. Per això la recursió no-final pot causar un desbordament de pila.

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

L'arbre de crides és ramificat amb càlculs pendents:

```
factorialNoFinal(4) =24

↓ 4 * factorialNoFinal(3) =12

↓ 3 * factorialNoFinal(2) =6

↓ 2 * factorialNoFinal(1) =2

↓ 1 * factorialNoFinal(0) =1

↓ Retorna 1
```

Cada nivell ha de guardar l'operació pendent fins que totes les crides recursives s'acabin, i després torna a calcular de tornada.

```
factorialNoFinal(4)
-> 4 * (3 * (2 * (1 * 1))) -> retorna 24
```

Recursivitat no-final

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Pila durant les crides:

main()

Pila de crides

A la pila hi ha tants entorns com crides hem fet a la funció factorialNoFinal. No es desapilen fins que no fem el camí de tornada. Per això la recursió no-final pot causar un desbordament de pila.

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

L'arbre de crides és ramificat amb càlculs pendents:

```
factorialNoFinal(4) =24

4 * factorialNoFinal(3) =12

4 3 * factorialNoFinal(2) =6

4 2 * factorialNoFinal(1) =2

4 1 * factorialNoFinal(0) =1

4 Retorna 1
```

Cada nivell ha de guardar l'operació pendent fins que totes les crides recursives s'acabin, i després torna a calcular de tornada.

```
factorialNoFinal(4)
-> 4 * (3 * (2 * (1 * 1))) -> retorna 24
```

Recursivitat no-final

```
int factorialNoFinal(int n) {
   if (n == 0) {
      return 1;
   }
   return n * factorialNoFinal(n - 1);
}
```

Pila durant les crides:

A la pila hi ha tants entorns com crides hem fet a la funció factorialNoFinal. No es desapilen fins que no fem el camí de tornada. Per això la recursió no-final pot causar un desbordament de pila.

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
       // Cas base: tornem el resultat acumulat
       return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

A l'arbre de crides no hi ha càlculs pendents, ja que el resultat s'acumula progressivament a l'acumulador.

factorialFinal(0, 24) retorna directament 24 (cas base). Per tant, no cal que tornem a pujar a l'arbre. El càlcul es fa a la baixada.

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
      // Cas base: tornem el resultat acumulat
      return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

A l'arbre de crides no hi ha càlculs pendents, ja que el resultat s'acumula progressivament a l'acumulador.

factorialFinal(0, 24) retorna directament 24 (cas base). Per tant, no cal que tornem a pujar a l'arbre. El càlcul es fa a la baixada.

Recursivitat final

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
      // Cas base: tornem el resultat acumulat
      return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Pila durant les crides:

main()

Pila de crides

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

A l'**arbre de crides** no hi ha càlculs pendents, ja que el resultat s'acumula progressivament a l'acumulador.

factorialFinal(0, 24) retorna directament 24 (cas base). Per tant, no cal que tornem a pujar a l'arbre.

Recursivitat final

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
       // Cas base: tornem el resultat acumulat
       return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Pila durant les crides:

```
factorialFinal(4) n = 4, acumulador = 1
main()
```

Pila de crides

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

A l'**arbre de crides** no hi ha càlculs pendents, ja que el resultat s'acumula progressivament a l'acumulador.

factorialFinal(0, 24) retorna directament 24 (cas base). Per tant, no cal que tornem a pujar a l'arbre.

Recursivitat final

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
       // Cas base: tornem el resultat acumulat
       return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Pila durant les crides:

```
factorialFinal(3) n = 3, acumulador = 4
main()
```

Pila de crides

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

A l'**arbre de crides** no hi ha càlculs pendents, ja que el resultat s'acumula progressivament a l'acumulador.

factorialFinal(0, 24) retorna directament 24 (cas base). Per tant, no cal que tornem a pujar a l'arbre.

Recursivitat final

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
      // Cas base: tornem el resultat acumulat
      return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Pila durant les crides:

```
factorialFinal(2) n = 2, acumulador = 12
main()
```

Pila de crides

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

A l'**arbre de crides** no hi ha càlculs pendents, ja que el resultat s'acumula progressivament a l'acumulador.

factorialFinal(0, 24) retorna directament 24 (cas base). Per tant, no cal que tornem a pujar a l'arbre.

Recursivitat final

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
       // Cas base: tornem el resultat acumulat
       return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Pila durant les crides:

```
factorialFinal(1) n = 1, acumulador = 24
main()
```

Pila de crides

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

A l'**arbre de crides** no hi ha càlculs pendents, ja que el resultat s'acumula progressivament a l'acumulador.

factorialFinal(0, 24) retorna directament 24 (cas base). Per tant, no cal que tornem a pujar a l'arbre.

Recursivitat final

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
       // Cas base: tornem el resultat acumulat
       return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Pila durant les crides:

```
factorialFinal(0) n = 0, acumulador = 24
main()
```

Pila de crides

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

Això que acabem de dir que s'apila i es desapila és només vàlid si el compilador aplica una tècnica d'optimització anomenada TCO (Tail Call Optimization)

En realitat, no podem desapilar el frame anterior perquè tècnicament encara no ha acabat d'executar-se fins que no es resolgui la crida recursiva. El que passa és que el compilador detecta que el resultat de la crida recursiva és el resultat final i que després no ha de fer res més. Per tant, en lloc de guardar un nou frame a la pila i esperar la crida recursiva per després retornar-ne el resultat, el que fa és reutilitzar el frame actual per a la nova crida. Per això no provoca desbordaments de pila.

Perquè gcc faci aquesta optimització se l'ha de cridar passant-li l'opció -02

Recursivitat final

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
      // Cas base: tornem el resultat acumulat
      return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Pila durant les crides:

```
factorialFinal(0) n = 0, acumulador = 24
main()
```

Pila de crides

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

 El preu a pagar per tenir una funció més eficient (recursivitat final) és la introducció d'un segon paràmetre: l'acumulador. Aquest paràmetre, però, no té sentit per a l'usuari, que no sabrà quin valor assignar-li. "acumulador" és en el fons, un detall d'implementació.

Quin valor hauríem de donar al paràmetre acumulador a la primera crida? L'usuari de la funció té perquè saber-ho, això?

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
      // Cas base: tornem el resultat acumulat
      return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

Segons la posició de la crida: final vs. no-final

eficient (recursivitat final) és la introducció d'un segon paràmetre: l'acumulador. Aquest paràmetre, però, no té sentit per a l'usuari, que no sabrà quin valor assignar-li. "acumulador" és en el fons, un detall d'implementació.

Quin valor hauríem de donar al paràmetre acumulador a la primera crida? L'usuari de la funció té perquè saber-ho, això?

 Per evitar aquesta complicació, és habitual utilitzar una funció "wrapper" que amagui aquest detall d'implementació i ofereixi una interfície més clara.

```
int factorialFinal(int n, int acumulador) {
   if (n == 0) {
      // Cas base: tornem el resultat acumulat
      return acumulador;
   }
   return factorialFinal(n - 1, n * acumulador);
}
```

```
int factorial(int n) {
    // Crida a la funció auxiliar amb
    // l'acumulador inicialitzat a 1
    return factorialFinal(n, 1);
}
```

Com es redueixen les dades: substractiva vs. divisora

• En recursivitat substractiva, el problema es redueix restant una quantitat fixa o dinàmica a cada pas. Exemple típic: el factorial, on el problema es redueix en una unitat (n-1) a cada crida.

```
int esDivisible(int a, int b) {
   if (a < b) {
      return (a == 0);
   }
   return esDivisible(a - b, b);
}</pre>
```

Tipus de recursivitat

Com es redueixen les dades: substractiva vs. divisora

• En recursivitat substractiva, el problema es redueix restant una quantitat fixa o dinàmica a cada pas. Exemple típic: el factorial, on el problema es redueix en una unitat (n-1) a cada crida.

 En recursivitat divisora, el problema es redueix dividint-lo en una fracció o en parts més petites. Exemple típic: l'algorisme de cerca binària, que divideix l'interval per la meitat a cada pas. O també l'algorisme que compta quants dígits binaris té un nombre decimal.

```
int esDivisible(int a, int b) {
   if (a < b) {
      return (a == 0);
   }
   return esDivisible(a - b, b);
}</pre>
```

```
int comptarDigitsBinaris(int n) {
   if (n == 0) {
     return 0;
   }
  return 1 + comptarDigitsBinaris(n / 2);
}
```

Tipus de recursivitat

Com es redueixen les dades: substractiva vs. divisora

• En recursivitat substractiva, el problema es redueix restant una quantitat fixa o dinàmica a cada pas. Exemple típic: el factorial, on el problema es redueix en una unitat (n-1) a cada crida.

 En recursivitat divisora, el problema es redueix dividint-lo en una fracció o en parts més petites. Exemple típic: l'algorisme de cerca binària, que divideix l'interval per la meitat a cada pas. O també l'algorisme que compta quants dígits binaris té un nombre decimal.

```
int esDivisible(int a, int b) {
   if (a < b) {
      return (a == 0);
   }
   return esDivisible(a - b, b);
}</pre>
```

```
int comptarDigitsBinaris(int n) {
   if (n == 0) {
     return 0;
   }
  return 1 + comptarDigitsBinaris(n / 2);
}
```

La importància d'aquesta distinció rau en el fet que el cost computacional dels algorismes subtractius i divisors és diferent. Els algorismes subtractius redueixen el conjunt de dades de manera lineal (una quantitat fixa en cada pas), mentre que els divisors ho fan de manera logarítmica (dividint el conjunt en parts més petites). En quin dels dos reduirem més ràpid el conjunt de dades??? ©

- Tot algorisme recursiu es pot convertir a iteratiu, i viceversa.
- Alguns algorismes, s'escriuen de manera més natural recursivament i d'altres, iterativament.

- Tot algorisme recursiu es pot convertir a iteratiu, i viceversa.
- Alguns algorismes, s'escriuen de manera més natural recursivament i d'altres, iterativament.

Abans hem definit la funció factorial com a recursiva, perquè aquesta definició així ens ho suggeria:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

- Tot algorisme recursiu es pot convertir a iteratiu, i viceversa.
- Alguns algorismes, s'escriuen de manera més natural recursivament i d'altres, iterativament.

Abans hem definit la funció factorial com a recursiva, perquè aquesta definició així ens ho suggeria:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

```
int factorial(int n)
{
   if (n == 0){
      return 1;
   }
   else {
      return n * factorial(n-1);
   }
}
```

Però també hauríem pogut definir la funció factorial com a iterativa. Aquesta definició ens ho suggereix així:

 $n! = \prod_{i=1}^{n} i$

```
int factorial(int n)
{
   int valor = 1;
   for(int i = 2; i <= n; i++){
     valor = valor * i;
   }
   return valor;
}</pre>
```

Amb els algorismes recursius hi ha certs costos associats (pila de crides), per tant és útil aprendre a transformar algorismes recursius a iteratius.

- Tot algorisme recursiu es pot convertir a iteratiu, i viceversa.
- Alguns algorismes, s'escriuen de manera més natural recursivament i d'altres, iterativament.

Abans hem definit la funció factorial com a recursiva, perquè aquesta definició així ens ho suggeria:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{si } n = 0 \\ n \cdot (n-1)! & \text{si } n > 0 \end{cases}$$

```
int factorial(int n)
{
    if (n == 0){
        return 1;
    }
    else {
        return n * factorial(n-1);
    }
}
```

Però també hauríem pogut definir la funció factorial com a iterativa. Aquesta definició ens ho suggereix així:

 $n! = \prod_{i=1}^{n} i$

```
int factorial(int n)
{
   int valor = 1;
   for(int i = 2; i <= n; i++){
     valor = valor * i;
   }
   return valor;
}</pre>
```

• Els algorismes amb recursivitat simple es poden transformar a iteratius de manera mecànica:

• Els algorismes amb recursivitat simple es poden transformar a iteratius de manera mecànica:

Esquema d'algorisme amb recusivitat simple

```
algorisme alg_recursiu (x) és
    si B(x) llavors
    S;
sino
    alg_recursiu(T(x));
    S';
fsi
falgorisme
```

• Els algorismes amb recursivitat simple es poden transformar a iteratius de manera mecànica:

Esquema d'algorisme amb recusivitat simple

```
algorisme alg_recursiu (x) és
    si B(x) llavors
    S;
sino
    alg_recursiu(T(x));
    S';
fsi
falgorisme
```

On:

- B(x) és la condició que avalua si estem al cas base
- T(x) és la transformació dels paràmetres d'entrada que redueix el problema
- S és el conjunt de sentències a executar al cas base
- S' són les sentències a executar en el cas recursiu

• Els algorismes amb recursivitat simple es poden transformar a iteratius de manera mecànica:

Esquema d'algorisme amb recusivitat simple

```
algorisme alg_recursiu (x) és
    si B(x) llavors
    S;
sino
    alg_recursiu(T(x));
    S';
fsi
falgorisme
```

On:

- B(x) és la condició que avalua si estem al cas base
- T(x) és la transformació dels paràmetres d'entrada que redueix el problema
- S és el conjunt de sentències a executar al cas base
- S' són les sentències a executar en el cas recursiu

Per exemple, en el cas del factorial:

• Els algorismes amb recursivitat simple es poden transformar a iteratius de manera mecànica:

Esquema d'algorisme amb recusivitat simple

```
algorisme alg_recursiu (x) és
    si B(x) llavors
    S;
sino
    alg_recursiu(T(x));
    S';
fsi
falgorisme
```

On:

- B(x) és la condició que avalua si estem al cas base
- T(x) és la transformació dels paràmetres d'entrada que redueix el problema
- S és el conjunt de sentències a executar al cas base
- S' són les sentències a executar en el cas recursiu

Transformació de l'esquema anterior a iteratiu:

```
algorisme alg_iteratiu (x) és
   S;
   mentre ( no B(x) ) fer
     T(x);
   S';
   fmentre
falgorisme
```

• Els algorismes amb recursivitat simple es poden transformar a iteratius de manera mecànica:

Transformació de l'esquema anterior a iteratiu:

```
algorisme alg_iteratiu (x) és
S;
mentre ( no B(x) ) fer
    T(x);
S';
fmentre
falgorisme
```

Aplicant aquest esquema al factorial:

```
algorisme fact_iter (n) és
i := n;
result := 1;
mentre ( i != 0) fer
    result = result * i;
    i = i - 1;
fmentre
    retorna result;
falgorisme
```


Dubtes?

Al laboratori dissenyarem i implementarem diversos algorismes recursius simples.